

TILSYNS- RAPPORT

2022

Master i kulturfagleg praksis

– med spesialisering i design, kunst og handverk eller friluftsliv og naturguide eller idrett og kroppsøving eller musikk eller teater og drama

Høgskulen i Volda

NOKUT – Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen – er et faglig uavhengig forvaltningsorgan under Kunnskapsdepartementet.

NOKUTs samfunnsoppdrag, oppgaver og faglige uavhengighet er definert i universitets- og høyskoleloven og er nærmere spesifisert i forskrifter. I tillegg utfører NOKUT tilsyns- og forvaltningsoppgaver etter delegasjon fra departementet.

Formålet med NOKUTs virksomhet er å sikre og fremme kvalitet i utdanning ved

- å føre tilsyn med, informere om og bidra til å utvikle kvaliteten i norsk høyere utdanning og høyere yrkesfaglig utdanning
- å godkjenne og informere om utenlandsk utdanning og informere om mulighetene for godkjenning av utenlandsk utdanning og kompetanse i Norge

NOKUTs arbeid skal bidra til at samfunnet kan ha tillit til kvaliteten i norsk høyere utdanning, høyere yrkesfaglig utdanning og godkjent høyere utenlandsk utdanning.

NOKUT bruker sakkyndige i akkrediteringer, tilsyn, evalueringer, godkjenning av utenlandsk utdanning og prosjekter.

Du kan lese mer om arbeidet vårt på nokut.no.

NOKUT er sertifisert som miljøfyrtårn

Grad/studiepoeng	Master / 120 studiepoeng
Sakkyndige	Veronica Glitsch, Øystein Elle, Odd Lennart Vikene, Electa Woodbridge Behrens, Sara Nørby-Karlsen
Dato for vedtak	09.02.2022
Saksnummer	21/08465

Forord

NOKUT fører tilsyn med kvaliteten i norsk høyere utdanning gjennom tilsyn med institusjonenes kvalitetsarbeid, akkreditering av nye studier og tilsyn med etablerte studier. Universiteter og høyskoler har ulike fullmakter til å opprette studietilbud. Dersom institusjoner ønsker å opprette et studietilbud utenfor sitt fullmaktsområde, må de søke NOKUT om akkreditering av studietilbudet.

Den sakkyndige komiteen oppnevnt av NOKUT, har vurdert søknaden fra Høgskulen i Volda om akkreditering av master i kulturfagleg praksis – med spesialisering i design, kunst og handverk eller friluftsliv og naturguide eller idrett og kroppsøving eller musikk eller teater og drama. Komiteen har samlet sine vurderinger i denne rapporten.

Master i kulturfagleg praksis ved Høgskulen i Volda tilfredsstillter ikke kravene til akkreditering av studietilbud i studietilsynsforskriften og studiekvalitetsforskriften og søknaden avslås i vedtak av 09.02.2022.

Øystein Lund
Tilsynsdirektør

Innhold

Forord	3
1 Informasjon om søkerinstitusjonen	5
2 Vedtak.....	5
3 Faglig vurdering	6
3.1 Oppsummering	6
3.2 Forutsetninger for akkreditering	7
3.2.1 Aktuelle krav i lov om universiteter og høyskoler	7
3.2.2 Informasjon om studietilbudet	8
3.3 Krav til studietilbudet	9
3.3.1 Læringsutbytte og studiets navn.....	9
3.3.2 Studietilbudets faglige oppdatering og relevans.....	10
3.3.3 Studietilbudets arbeidsomfang	14
3.3.4 Studietilbudets innhold, oppbygning og infrastruktur	15
3.3.5 Undervisnings-, lærings- og vurderingsformer.....	18
3.3.6 Kobling til forsknings og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid.....	22
3.3.7 Ordninger for internasjonalisering.....	23
3.3.8 Internasjonal studentutveksling.....	24
3.3.9 Praksisavtaler	25
3.3.10 Avgrensning og bredde	26
3.4 Krav til fagmiljø	27
3.4.1 Fagmiljøets sammensetning, størrelse og kompetanse.....	27
3.4.2 Fagmiljøets utdanningsfaglige kompetanse.....	27
3.4.3 Faglig ledelse	28
3.4.4 Tilsatte i hovedstillinger og sentrale deler	29
3.4.5 Fagmiljøets forsknings- og utviklingsarbeid	30
3.4.6 Fagmiljøets eksterne faglige deltakelse	34
3.4.7 Praksisveiledere.....	35
4 Samlet konklusjon	36
5 Dokumentasjon	37
Vedlegg 1 Studiets læringsutbytte	38
Vedlegg 2 Akkrediteringsprosessen	38
Vedlegg 3 Presentasjon av den sakkyndige komiteen	39

1 Informasjon om søkerinstitusjonen

Høgskulen i Volda (HVO) ble oppretta i 1994 ved sammenslåing av Møre og Romsdal distriktshøgskule og Volda lærarhøgskule. Høgskolen har i 2021 jf. DBH nærme 4 700 studenter og om lag 380 årsverk og tilbyr fag- og profesjonsutdanninger på bachelor-, master og ph.d.-nivå innanfor humanistiske og samfunnsvitenskapelige fag. Høgskolen søkte innan fristen 15.september 2021 om akkreditering av master i kulturfagleg praksis – med spesialisering i design, kunst og handverk eller friluftsliv og naturguide eller idrett og kroppsøving eller musikk eller teater og drama. Høgskolen har fire avdelinger, og studietilbudet søknaden gjelder er plassert ved Avdeling for kulturfag (AKF).

HVO har selvakkrediteringsfullmakt for studier i første syklus, men må søke NOKUT om akkreditering av studier i andre og tredje syklus. Høgskolen har tidligere fått akkreditert følgende studier av NOKUT:

- Mastergradsstudium i kultur møte (120 studiepoeng) i 2006,
- Mastergradsstudium i helse og sosialfaglig arbeid – meistring og myndiggjering (120 studiepoeng) i 2006,
- Mastergradsstudium i undervisning og læring (120 studiepoeng) i 2003,
- Mastergradsstudium i dokumentar og journalistikk (120 studiepoeng) i 2012,
- Master in Media Practices (120 studiepoeng) i 2017,
- Grunnskulelærerutdanning for 1-7 trinn (300 studiepoeng) i 2017,
- Grunnskulelærerutdanning for 5-10 trinn (300 studiepoeng) i 2017, og
- Erfaringsbasert master i undervisning og læring, fordjuping i norsk, matematikk, samfunnsfag eller engelsk (90 studiepoeng) i 2019.

Høgskolen fikk i 2014 fullmakt til å opprette fellesgrader innanfor helse og sosialfag på masternivå sammen med Høgskolen i Molde da de fikk akkreditert en ph.d. (fellesgrad). Høgskolens interne system for kvalitetssikring ble sist godkjent i 2011. NOKUT er høsten 2021 i prosess med godkjenning av institusjonens systematiske kvalitetsarbeid.

2 Vedtak

Vilkårene i NOKUTs forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning av 9. februar 2017 (studietilsynsforskriften) og i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning av 1. februar 2010 (studiekvalitetsforskriften) er ikke oppfylt. NOKUT avslår søknad om akkreditering av master i kulturfagleg praksis – med spesialisering i design, kunst og handverk eller friluftsliv og naturguide eller idrett og kroppsøving eller musikk eller teater og drama (120 studiepoeng) ved Høgskulen i Volda.

3 Faglig vurdering

Der det forekommer «vi» i dette kapitlet, er det et uttrykk for de sakkyndige.

3.1 Oppsummering

«Masterstudium i kulturfaglig praksis – med spesialisering i design, kunst og handverk eller friluftsliv og naturguiding eller idrett og kroppsøving eller musikk eller teater og drama» fremstår som et ambisiøst studium som svarer på et stadig økende behov for tverrfaglig kompetanse i samfunnet. I skolen er fagovergripende temaer som *Demokrati og medborgerskap*, *Bærekraftig utvikling* og *Folkehelse og livsmestring* områder der fagpersoner med tverrfaglig kunnskap innen praktisk-estetiske fag vil kunne bidra sterkt til å gi slike overbyggende prosjekter tyngde. Innen kunst og kulturlivet er tverrkunstneriske og transkunstneriske arbeidsmetoder fremvoksende. Kunnskap og erfaring som befinner seg mellom de ulike fagdisipliner er stadig mer etterspurt. Fagmiljøet som står bak søknaden kan vise til stor faglig tyngde innen praktisk-estetiske fag.

Søknaden bærer preg av å være utarbeidet fra et felles ønske fra fagmiljøet ved Avdeling for Kulturfag, Høgskulen i Volda (HVO), om å skape en unik utdanning for et komplekst samfunn i stadig endring. Videre synes Master i kulturfagleg praksis å være en velegnet kontekst for fagmiljøet å utvikle nye pedagogiske og didaktiske utviklingsprosjekter, tverrfaglig forskning og kunstnerisk utviklingsarbeid.

Det er fra komiteens side et genuint ønske om at det realiseres en masterutdanning som vektlegger interdisiplinær kunnskap i Norge. Til tross for den gode intensjonen denne utdanningen synes å bygge på, ser vi, som det går fram av denne vurderingen, en rekke aspekter av søknaden vi mener må forbedres. En overordnet tilbakemelding er at komiteen finner det vanskelig å få tak i hvordan HVO definerer kunnskapen i kulturfaglig praksis. Det er krevende å sette sammen en masterutdanning som både skal vise stor bredde og faglig dybde, slik det kreves på et masternivå. Læringsutbytte-beskrivelsene er for flere av emnene meget ambisiøse. Komiteen finner imidlertid at mange av læringsutbyttene ikke er sannsynliggjort i emnebeskrivelsene, eller sammensetningen av disse. Komiteen håper på bakgrunn av de mange «må» og «bør» punktene at HVO finner frem til gode løsninger for en masterutdanning rettet mot kulturfaglig praksis.

3.2 Forutsetninger for akkreditering

3.2.1 Aktuelle krav i lov om universiteter og høyskoler

Fra studiekvalitetsforskriften:

§ 3-1 (4) En forutsetning for akkreditering av studietilbud er at kravene i lov om universiteter og høyskoler er oppfylt. Forskrifter gitt med hjemmel i lov om universiteter og høyskoler § 3-2 skal legges til grunn for akkrediteringen.

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-1 (1) Aktuelle krav i lov om universiteter og høyskoler med tilhørende forskrifter skal være oppfylt.

Vurdering

Krav til styringsordning, reglement, klagenemnd, læringsmiljøutvalg og kvalitetssikringssystem er ikke vurdert i denne omgang da institusjonen er en akkreditert høyskole. I dette punktet er kun relevante krav i mastergradsforskriften, forskrift om opptak til høgre utdanning, vitnemål og diploma supplement vurdert.

Studiet oppfyller kravene i mastergradsforskriften om minst 30 ECTS i selvstendig arbeid, og omfanget av graden som helhet tilsvarer 120 ECTS jf. mastergradsforskriften §3.

Opptak til studiet

Søknaden beskriver at de faglige forutsetningene som kreves for å få opptak til studiet er at enten bachelorgrad, cand.mag.-grad eller annen grad eller yrkesutdanning av minimum tre års omfang er fullført. De særskilte opptakskravene er beskrevet til 90 studiepoengs fordypning i fag / emne / emnegruppe innenfor fagområdet til masteren og minimum gjennomsnittlig karakter C.

I studieplanen er dette justert til krav om "fullført bachelor med minst 90 studiepoeng i praktiske og/eller estetiske studium knytt til AKF sin studieprogramprofil eller tilsvarende. Det vert kravd minst ein gjennomsnittleg karakter C for heile bachelorgraden.". I den engelske beskrivelsen står det: "Admission requirements for this program is a completed bachelor's degree of at least 90 credits in practical and/or aesthetical studies and an average grade of C or better." Det er komiteens vurdering at studieplanens beskrivelse av opptakskravet ikke oppfyller ikke kravene i opptaksforskriften, i motsetning til søknadsteksten. De tre tekstene, søknadstekst, norsk i studieplanen og engelsk i studieplanen, er avvikende fra hverandre. Opptaksreglement må ha stor grad av presisjon.

Vitnemål og Diploma Supplement

Søker har lagt ved teksteksempel på vitnemål og Diploma Supplement som følger standard utforming. Oversettelsen av læringsutbyttet til engelsk er ikke tilstrekkelig presis. I Diploma Supplement forekommer «friluftsliv» under både beskrivelse og læringsutbytte uten presisering av hva dette norske begrepet inneholder. Under 3.3 Access requirements i Diploma Supplement står det «3- year bachelor's degree with specialization in the masters programme subject, and other specific requirements related specialized education. » Denne beskrivelsen er ikke korrekt og må derfor endres; specialized education har annen betydning enn den antatt intenderte og det mangler mer i den engelske teksten i leddsetningen for å få den meningsbærende.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Høgskolen må

- Sørge for at opptakskravene er beskrevet identiske i søknad og vedleggene, og at de oppfyller kravene i opptaksforskriften.
- Skrive om «Access requirements» i Diploma Supplement slik at meningen tydeliggjøres

Høgskolen bør

- Forklare hva som menes med «friluftsliv» i Diploma Supplement.

3.2.2 Informasjon om studietilbudet

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-1 (2) Informasjon om studietilbudet skal være korrekt, vise studiets innhold, oppbygging og progresjon, samt muligheter for studentutveksling.

Vurdering

Utgangspunktet for vurderingene har sitt utspring fra studieplanen (vedlegg 3).

Studieplanen og masterutdanningen har tittelen «Masterstudium i kulturfaglig praksis – med spesialisering i design, kunst og handverk eller friluftsliv og naturguiding eller idrett og kroppsøving eller musikk eller teater og drama». Vi finner dette navnet både langt og uklart. Uklart fordi det ikke er forklart hva som menes med «kulturfaglig praksis». I lys av et langt og noe uklart navn må søker beskrive mer hva som menes med begrepet kulturfaglig praksis og hva slags utdanning dette er ment å være.

Når komiteen går gjennom studieplanen og emnebeskrivelsene får vi inntrykk av at masterutdanningen skal være både bred og tverrfaglig. Når vi leser studieplanen og emnebeskrivelsene synes vi det er vanskelig å få tak på hva som egentlig skal læres i denne utdanningen. Det er også en ambisjon om å jobbe tverrfaglig mellom ulike fag og fagtradisjoner. Dette er ambisiøst, men vi stiller spørsmål ved om dette er gjennomførbart både ut fra faglige ressurser og rammebetingelser. Det kan også virke som om de praktiske omstendighetene ved å kunne tilby en masterutdanning til flere fagdisipliner har vært førende for innhold og sammensetning av emner.

Konklusjon

Nei, kravet er ikke oppfylt.

Høgskolen må

- Beskrive bedre hva som legges i begrepet kulturfaglig praksis.

3.3 Krav til studietilbudet

3.3.1 Læringsutbytte og studiets navn

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (1) Læringsutbyttet for studietilbudet skal beskrives i samsvar med Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for livslang læring, og studietilbudet skal ha et dekkende navn.

Vurdering

Komiteen mener at ambisjonen i studieprogrammet til å jobbe på tvers av flere kunst- og kunstrelaterte fag er positivt og i tråd med utvikling i feltet generelt, men peker på at navn og læringsutbyttet trenger mer bearbeidelse for å samsvare med Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk, og for å stå tydelig fram som et gjennomtenkt studieprogram på masternivå.

Navn på studiet er utilfredsstillende. Den dekker alle hoveddelene av studiet, men er for bredt og uklart. Navnet på studiet fremstår som lite tydelig for studenter, arbeidsgivere og samfunnet for øvrig. Hoveddelen av navnet «Kulturfagleg praksis» oppleves som et vagt begrep som ikke blir godt nok definert i resten av søknadsteksten. Listen av alle spesialiseringer etter hoveddelen av navnet virker forvirrende og diffus. Komiteen stiller spørsmål ved om det er mulig for et studium å omfavne så mange forskjellige fagområder på et tilfredsstillende masternivå. Søknaden argumenter at «Kulturfagene sin rolle i lys av mestring, motivasjon og subjektiv livskvalitet (well-being) løftes fram som et viktig kompetansefelt. Vi har dermed en spisset tilnærming inn i det kulturfaglige som gir denne masteren en profil som er annerledes enn andre masterprogram. Som en konsekvens av dette har vi valgt navnet på masteren i tråd med dette.» Komiteen mener at den spissede tilnærmingen som søker argumenterer for, ikke blir tydelig kommunisert gjennom studiets navn, eller i læringsutbytte for studiet.

Komiteen har ytterligere en kommentar til spesialiseringene som er nevnt etter hoveddelen av navnet. Komiteen mener at «friluftsliv» er et konsept som er spesifikt til en Skandinavisk kontekst og dermed kan man stille spørsmål til om dette ordet skal bli brukt også i det engelske navnet. Hvis svaret er ja, oppfordrer komiteen til at søker vurderer om ordet trenger en fotnote eller tilsvarende for å oppklare mulige misforståelse hos et internasjonalt publikum, slik som søkere til studiet som ikke er fortrolige med fagbegrep i fagretningen. Komiteen erfarer videre at søker har et studium på bachelornivå som heter Teater og Drama. For de som ikke er kjent med dette bachelorprogrammet, virker det å bruke begge begrepene repeterende og unødvendig. Studiets navn er i tillegg vanskelig å si fordi den har så mange «eller» i seg, noe som gjør det klønete i muntlig bruk.

Studiets navn bærer preg av det som går gjennom hele søknaden, at studiet ønsker å omfavne for mye og dermed blir for generelt og uklart. Det er mulig at et navn som snakker mer om hvordan kunst og kunstbasert forskning bidrar inn i samfunnet og er anvendbar, eller er rettet mot skolesektoren, kunne vært mer lojalt mot studiet sin egenart og også være mer interessant for potensielle arbeidsgivere.

I avsnittet om læringsutbyttet, nevner søknaden mange interessante momenter i deres prosess ved å danne en master, samt informasjon om bachelorstudiene. Dette er

spennende men ikke sentralt. Søker trenger å argumentere bedre for hvordan læringsutbyttet samsvarer med Nasjonalt Kvalifikasjonsrammeverk, slik som om hvordan kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse på et masternivå kan oppnås gjennom studiet. Det mangler også refleksjoner over læringsutbytte innen de forskningsetiske aspektene av studiet i lys av Nasjonalt Kvalifikasjonsrammeverk. I søknaden berører søker generell kompetanse, men avsnittet fremgår to ganger og bærer mer preg av klipp og lim enn av refleksjon rundt innholdet. NOKUTs veiledningstekst til søkere sier «Læringsutbyttet må være beskrevet konkret nok til at studentene og arbeidslivet kan bruke det til å kommunisere om kompetanse.» Studiet er beskrevet å være på masternivå, men er ikke godt nok beskrevet i sin bredde gjennom læringsutbytte. Komiteen er usikker om kandidatene ville kunne beskrive læringsutbytte på en tydelig måte til arbeidsgivere.

NOKUTs veiledningstekst til søkere sier «Alle kandidater som har fullført den samme utdanningen, skal som et minimum ha oppnådd det samme læringsutbyttet. Institusjonene kan ha spesialiseringer innenfor et studietilbud. I slike tilfeller er det institusjonen selv som må påse at læringsutbyttet er formulert slik at det skaper en definert ramme for de læringsaktiviteter som er tilknyttet studietilbudet, og det fagmiljøet som er ansvarlig for gjennomføring av læringsaktivitetene.» Komiteen er usikker om programmet kan fylle dette kravet. Emnene som er felles og obligatoriske, er bare i første semester. Som vi beskriver nedenfor, er det uklart om disse obligatoriske emnene er grundige og spesifikke nok, til å oppfylle kravene til søknaden. Etter første semester er det mye individuelt og prosjektbasert arbeid. Det individuelle arbeid er støttet av et fagmiljø som er veldig variert vedrørende fagområde og kompetanse. Det vil klart være mye variasjon fra veileder til veileder og praksisprosjekt til praksisprosjekt. Det er likevel uklart om kollegiet har en felles forståelse av noen av de sentrale læringsutbyttene i programmet, for eksempel, tverrfaglighet, og dermed er det vanskelig å si om kollegiet kan bidra til at studiet blir konsekvent og på masternivå.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Høgskolen må

- Utarbeide et nytt navn til studiet, navnet må være mer spisset, fokusert, og oppdatert og må gjenspeile det som studiet egentlig inneholder.
- Argumentere for hvordan læringsutbyttene samsvarer med Nasjonalt Kvalifikasjonsrammeverk. Søknaden må inneholde beskrivelse av læringsutbytte vedrørende ferdigheter og kunnskap og om de forskningsetiske rammene av studiet.

3.3.2 Studietilbudets faglige oppdatering og relevans

Fra studietilsynsforordningen:

§ 2-2 (2) Studietilbudet skal være faglig oppdatert, og ha tydelig relevans for videre studier og/eller arbeidsliv.

Vurdering

Faglig oppdatering

I mange deler av samfunnet kan det synes som om det er et stadig økende behov for tverrfaglig kompetanse. I kulturlivet, og i musikk og kunstmiljøene (i særdeleshet innen samtidsmusikk/kunsten) er interdisiplinære og transdisiplinære metoder stadig mer utbredt.

I skolen er det etter implementering av Fagfornyelsen, LK20 en økt satsing på estetiske fag generelt, på kulturforståelse og på tverrfaglige temaer som «Demokrati og medborgerskap» «Bærekraftig utvikling» og «Folkehelse og livsmestring.»

Mastersøknaden fra Høgskulen i Volda viser potensiale til å kunne svare på disse behovene. Komiteen vil også vektlegge at søknaden legger frem en unik utdanning det pr. I dag ikke finnes en direkte parallell til ved andre høgskoler og universitet.

Søkeren skriver «I arbeidet med læringsutbyttebeskrivelsene har vi vurdert faglig fordypning opp mot tverrfaglig fordypning. Vi har vært særlig opptatt av viktigheten av å kunne posisjonere eget fag i det tverrfaglige møtet, og dermed utvikle en avansert forståelse av hvordan egen fagkunnskap kan anvendes på nye og tverrfaglige måter.» Hvorvidt dette målet sannsynliggjøres gjennom søknad, emnebeskrivelser og læringsutbyttebeskrivelser blir kommentert under et annet punkt i rapporten.

Ambisjonen som søknaden blant annet i ovennevnte sitat formidler vurderer komiteen som relevant og oppdatert som fordypningsmål i forholdet mellom faglighet og tverrfaglig praksis.

Kulturfag i møte med samfunnsutfordringer

Komiteen vurderer dette emnet som godt beskrevet, og med en pensumliste som inneholder nyere forskning innen interdisiplinært og transdisiplinært funderte perspektiver. Noe litteratur er tilknyttet de enkelte fagspesialiseringene, dette gjelder særlig Teater og Drama, i mindre grad Kunst og Håndverk, Musikk, og Friluftsliv. Litteratur knyttet til Kroppsøving og Idrett i relasjon til «Kulturfag i møte med samfunnsutfordringer» er i pensumlisten mangelfull.

Vitenskapsteori og metode

I søknaden er det tydelig at høgskolen ønsker at Kunstnerisk Utviklingsarbeid (KU) skal stå sentralt som kunnskapsbase for denne utdanningen. Begrepet, og de forskningstradisjoner denne retningen innen forskning forholder seg til virker uklart definert, og omtales lite konsekvent i søknaden. Blant annet står det i søknaden under Kunnskaper «Har inngående innsikt i samfunnsvitenskapelige og/eller kunstvitenskapelig/praksisleia metodar» Videre står det under Generell kompetanse at studenten skal kunne «Reflektere kritisk over metodelitteratur med relevans for samfunnsvitenskapelig forskning og/eller kunstfagleg utviklingsarbeid.» Komiteen antar at «kunstfagleg utviklingsarbeid» her skal bety Kunstnerisk Utviklingsarbeid, men kan ikke slå dette fast med sikkerhet.

Ettersom Kunstnerisk utviklingsarbeid forholder seg til andre forskningstradisjoner enn den vitenskapelige forskningen fremstår emnet Vitenskapsteori og metode ikke som faglig oppdatert i forhold til KU. KU kan med fordel inngå i større forskningsprosjekter (Hybride forskningsprosjekt) som bygger på teori og metode innen *både* vitenskapelig forskning og kunstnerisk forskning. Men hvis studentene skal forholde seg til begge

forskningstradisjoner vil det være behov for at studentene får spesialisert undervisning innen teori og metode for KU.

Pensumlitteraturen for emnet fremstår som godt oppdatert for vitenskapsteori og metode. Imidlertid bør søker vurdere om KU skal være en del av studiet eller ikke. Dersom det skal det (slik søknaden som helhet tyder på) bør faget utvides betraktelig, og spesialisert fagkompetanse bør settes inn i fagmiljøet for å kunne undervise studentene i Kunstnerisk utviklingsarbeid.

Fagleg fordypning med Review

Dette er et emne som bygger på øvrig undervisning, studentenes erfaring og den veiledningen studentene får. Relevant og oppdatert innførings- og eksempellitteratur er oppført i emnebeskrivelsen.

Entreprenørskap i kreative næringer

Gjennom de siste 2-3 tiår har begreper knyttet til entreprenørskap i kreative næringer blitt stadig vanligere i diskurser om kunst og kulturfaglige utdanninger, og i samfunnet for øvrig. I pensumlisten er litteratur knyttet til Kroppsøving og Idrett i relasjon til «Kulturfag i møte med samfunnsutfordringer» mangelfull.

Emnet fremstår ellers som faglig oppdatert, og med relevant og oppdatert pensumlitteratur.

Teaching artist/Kunstnarmentor

Teaching artist som begrep og modell for undervisning og veiledning innen kunstneriske fag er svært relevant. Komiteen vurderer det som positivt og progressivt av høgskolen å tilby dette emnet. En Teaching artist skal gjennom sitt profesjonelle kunstnerskap dele erfaringer og spesialiserte metoder i det miljøet de opptrer, ved hjelp av utdanningsfaglige ferdigheter i tillegg til sin kunstneriske ekspertise. Komiteen vil påpeke at dette fordrer at den enkelte student holder et høgt nok faglig nivå til å kunne titulere seg som teaching artist etter endt utdanning. Ettersom søknaden understreker at master i kulturfaglig praksis ikke har som mål å utdanne kunstnere (på høyt nivå) er komiteen i tvil om relevansen til dette emnet, som nettopp krever et profesjonelt kunstnerskap. Vi vil legge til at Marit Ulvund og Seanse – senter for kunstproduksjon, ved Høgskulen i Volda har lang erfaring med teaching artist-virksomhet og er en sterk nasjonal resurs innen dette feltet.

Masterprosjekt

Masterprosjektet åpner for flere dokumentasjonsalternativer, og åpner for både rent vitenskapelig funderte avhandlinger og for hybride avhandlinger der forskningsmetoder knyttet til kunstnerisk praksis i kunstfag (KU) eller til andre praktisk-estetiske fagspesifikke forskningsmetoder kan benyttes som en del av avhandlingen.

Komiteen anser studentenes mulighet til å inkludere både metoder innen vitenskapelig forskning og kunstnerisk utviklingsarbeid i sin avhandling som meget relevant i en nasjonal og internasjonal forskningskontekst innen kunst og kulturfag.

Relevans for arbeidsliv og ph.d-programmer

Arbeidssøkere med en master i kulturfaglig praksis skal etter endt utdanning blant annet ha opparbeidet «avansert kunnskap om tverrfaglege arbeidsmåtar, kreative prosessar,

praksisleia forskning og verktøy for kritisk analyse og refleksjon» (fra læringsutbyttebeskrivelsene i emnet Kulturfag i møte med samfunnsutfordringer).

Dette er kompetanser komiteen ser at det vil være behov for innen mange ulike deler av kultursektoren.

Ved kulturskoler vil det antakelig kunne være aktuelt å bygge opp nye tverrestetiske undervisningstilbud der uteksaminerte studenter vil kunne undervise.

Komiteen er imidlertid av den oppfatning at det ikke er lett for oss å se hva slags kompetanse studentene kan antas å ha etter denne utdanningen. Det er av den grunn vanskelig å vurdere hvor i arbeidsmarkedet denne utdanningen vil være mest relevant. Den samme utfordringen har vi i forhold til ph.d-programmer.

Det vil i utgangspunktet være naturlig å tenke seg at ph.d-programmet i kulturstudier ved USN vil være en naturlig fortsettelse for studenter fra Master i kulturfagleg praksis som ønsker å gå videre med forskning. For studenter med kunstfaglig spesialisering vil ph.d-programmet Kunst i Kontekst ved UIA være egnet. Kanskje spesielt for studenter med kroppsøving og idrett som spesialisering vil ph.d-programmet ved Nord Universitetet, ph.d i profesjonsvitenskap kunne være aktuelt.

I ph.d-programmet i kunstnerisk utviklingsarbeid gjennom DIKU er tverrkunstneriske KU-forskningsprosjekter aktuelle, men om Master i kulturfagleg praksis sannsynliggjør den nødvendige kunstfaglige tyngden dette programmet krever er vi usikre på. Det vil avhenge av den enkelte students eventuelle faglige fordypning, og kunstneriske ekspertise forut for masterutdanningen.

For alle de nevnte ph.d-programmene er komiteen usikre på om studentene etter endt utdanning på Master i Kulturfagleg praksis vil ha opparbeidet den nødvendige kompetansen for å kvalifisere til programmene. Dette fordi det er uklarheter omkring studiet som komiteen påpeker i en rekke punkter i denne vurderingen.

PPU

Master i Kulturfagleg praksis vil tilsynelatende kvalifisere for opptak til praktisk-pedagogisk utdanning. PPU gir undervisningskompetanse fra 5 – 13 trinn. Imidlertid er det slik at en del barneskoler prioriterer søkere med lærerutdanning fremfor søkere med PPU.

For ungdomstrinnet vil en master i kulturfaglig praksis, og en videreutdanning med praktisk pedagogisk utdanning gi forutsetninger for å kunne undervise i praktisk-estetiske fag. Hvilke fag som vil være aktuelle å undervise i vil avhenge av den enkeltes utdanningsbakgrunn forut for master. I ungdomsskolen er det krav om at læreren har minimum 30 studiepoeng i sine undervisningsfag. Innen tverrfaglige og tverrkunstneriske prosjekter kan vi forestille oss at kompetansen oppnådd etter en master i kulturfaglig praksis vil være meget relevant for ungdomstrinnet. Ikke minst knyttet til de tverrfaglige temaene i LK20, Demokrati og medborgerskap, Folkehelse og livsmestring og Bærekraftig utvikling. For å være attraktiv for skolen vil vi likevel understreke at skolene etterspør formell kompetanse i flere fag.

Ved kulturskoler kunne det være aktuelt å bygge opp tverrestetiske undervisningstilbud der uteksaminerte studenter fra dette studiet med påfølgende PPU-påbygning vil kunne være resurspersoner.

Uteksaminerte studenter vil også som gründere kunne utvikle egne næringsvirksomheter.

For videregående skole vil utdanningsbakgrunnen master kulturfaglig praksis også kunne være aktuell, men vi vil påpeke at videregående skole krever 60 studiepoeng som minimum faglig utdanningsbakgrunn i alle fag. På studieretningen musikk dans drama vil skolene ofte kun ansette programfaglærere med spesialisert masterutdanning i musikk *eller* teater og/eller drama. Videregående skoler med studietilbudet Kunst Design og Arkitektur vil oftest se etter lærerkrefter med minimum master i disse fagområdene.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Høgskolen må

- Tydeliggjøre hvilke formelle kompetanser studentene vil oppnå etter endt utdanning.
- Sikre at utdanningen legger til rette for adekvat kompetanse for spesifikke ph.d-program.
- Oppdatere pensumlitteraturen for Idrett og kroppsøving i emnet Kulturfag i møte med samfunnsutfordringer.
- Tydeliggjøre hvorvidt kunstnerisk utviklingsarbeid inngår i emnet Vitenskapsteori og metode.
- Inkludere pensumlitteratur i Kunstnerisk utviklingsarbeid, dersom KU skal inngå blant forskningsmetodene, se konkrete forslag i underkapittel 3.3.6

Høgskolen bør

- Knytte til seg spesialisert kompetanse innen kunstnerisk utviklingsarbeid og tverrfaglig praksis, eksempelvis ved ansettelse av en eller flere professor II som kan dekke disse fagområdene.

3.3.3 Studietilbudets arbeidsomfang

Fra studietilsynsforordningen:

§ 2-2 (3) Studietilbudets samlede arbeidsomfang skal være på 1500-1800 timer per år for heltidsstudier.

Vurdering

Studietilbudet er planlagt med et omfang på 120 studiepoeng fordelt over to år, og det samlede arbeidsomfanget forventes å ligge på 1740 timer første året og 1763 timer andre året, og faller dermed innenfor kravet.

I vedlegg Figur 5 arbeidsomfang er det laget et skjema med kategoriene «undervisning / veiledning», «forberedelse til gruppeundervisning», «formidling/KU/arbeidskrav/eksamen» og «selvstudium» for det første året, og kategoriene «tid til dialog med veileder», «vitenskapelig arbeid», «formidling/KU» og «eksamen». Av de 3503 timene som er satt opp over de to årene er 2200 av de satt som selvstudium noe som tilsvarer 60 prosent av studiet. Man kan forvente mye selvstendig arbeid av en masterstudent, men hva som inngår i «forberedelse til gruppeundervisning» eller «arbeidskrav» og hvordan det skiller seg fra selvstudium er ikke klart og kommer heller ikke til uttrykk i studieplanen.

Komiteen stiller spørsmålstegn ved at det kun er satt opp 12.5 timer til veiledning til per student på masteroppgaven fordelt på 60 poeng. Det er videre uklart i søknaden om studenter som skriver masteroppgaven sammen i gruppe på to eller tre får henholdsvis 25 og 37.5 timer veiledning.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

Høgskolen bør

- Tydeliggjøre mengde veiledningstid studentene får hvis de skriver sammen og hvor mye av de allokerede veiledningstimene som er timer for student i møte med veileder.
- Tydeliggjøre hva som skiller forberedelse til gruppeundervisning, arbeidskrav og vitenskapelig arbeid til selvstudium.

3.3.4 Studietilbudets innhold, oppbygning og infrastruktur

Fra studietilsynsforordningen:

§ 2-2 (4) Studietilbudets innhold, oppbygning og infrastruktur skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet.

Vurdering

Det planlagte masterstudiet vinkles mot praktiske og estetiske disipliner med en tverrfaglig vinkling. Her rettes det fokus mot i) spesialisering i design, kunst og handverk, ii) friluftsliv og naturguiding, iii) idrett og kroppsøving, iv) musikk eller v) teater og drama.

Læringsutbyttebeskrivelsene i studieplanen er veldig generelle og omhandler kunnskap knyttet til valgt fordypning, den sosiale betydningen av arbeidsmetoder og ledelse. For ferdigheter henviser en til historie, praksis og informasjon aktuelt for valgt fordypning. Summen av innholdet i studieplanen (vedlegg 3) er uklart, da det ikke er noen noe læringsutbytte som retter seg direkte til noen av de fem mulige fordypningene som er skissert. Som et eksempel er det lite i studieplanen som er rettet mot studenter med bakgrunn i idrett og kroppsøving eller friluftsliv og naturguiding. Selv om det står i søknaden at studenter på dette masterprogrammet kan ta andre emner som HVO tilbyr på masternivå, er det ingen av disse emnene som er rettet mot de to nevnte fordypningene. Det er uklart hvordan andresesemester skal bidra inn i læringsutbytte for studiet med hensyn til at søknaden beskriver et fritt emnevalg for valgemner.

Emneplaner

Høstsemester (Obligatorisk)	Vårsemester (valg 2 av 3)
<ul style="list-style-type: none"> • Kulturfag i møtet med samfunnsutfordringer (15 stp) • Vitenskapsteori og metode (15 stp)	<ul style="list-style-type: none"> • Faglig fordypning med review (15 stp) • Entreprenørskap i kreative næringer (15 stp) • Teaching artist/ kunstmentor (15 stp) • Andre valg?
<ul style="list-style-type: none"> • Masterprosjekt (60 stp)	

Kulturfag i møte med samfunnsutfordringer

Her legges det opp til et tverrfaglig utviklingsprosjekt. En utfordring er likevel mangelen på å utdype hva som ligger i begrepet tverrfaglig arbeid. Det er heller ikke tydelig formulert i denne emneplanen at dette inkluderer praksis, selv om det står at en skal samarbeide med *ekstern aktør*. Dette emnet følger likevel opp studieplanen ved å fokusere på tverrfaglig arbeid, arbeidsmetoder og ledelse.

Programmet argumenterer for tverrfaglighet som en sentral del av læringsutbytte. I søknaden s. 11 står det «*I arbeidet med læringsutbyttebeskrivelsene har vi vurdert faglig fordypning opp mot tverrfaglig fordypning. Vi har vært særlig opptatt av viktigheten av å kunne posisjonere eget fag i det tverrfaglige møtet, og dermed utvikle en avansert forståelse av hvordan egen fagkunnskap kan anvendes på nye og tverrfaglige måter. I denne prosessen har vi hatt god støtte av førsteamanuensis Erik Fooladi, Avdeling for humanistiske fag og lærerutdanning (AHL), som har gitt en god innføring i retninger innenfor tverrfaglighet og transfaglighet.*»

Komiteen stiller spørsmål ved bruk av disse begrepene, og begrepenes betydning. Ut ifra noen av tekstene i søknaden, kan det virke som det egentlig er anvendt kunnskap som er i fokus og ikke tverrfaglig arbeid på høyt nivå. Dette med tverrfaglighet og transfaglighet er fint, men i programmets oppbygning er det ikke vist på en tydelig måte hvordan denne tankegangen skal opprettholdes på tvers av undervisere og emner.

Vitenskapsteori og metode

Her skal studentene lære om både vitenskapsteoretiske perspektiver og metodiske arbeidsmetoder og allerede skrive en prosjektskisse for sitt kommende masterprosjekt. Det kan være både pluss og minus ved å levere prosjektskisse allerede første semester i utdanningen. Det positive er å tvinge studentene til å komme tidlig i gang med sitt kommende forskningsfelt. Det negative er at mange sannsynligvis vil gjøre små og store endringer på prosjektskissen. Dette er heldigvis gjennomtenkt i form av at justering eller revidering av prosjektskissen må være godkjent innen 1. september året etter. Det er uklart for komiteen hvor mye veiledning og undervisning som rettes mot skriving av prosjektskisse. Ett innspill fra komiteen er å ikke gi karakter på prosjektskissen, men bare vurdere godkjent eller ikke godkjent som et arbeidskrav eller ha det som en sluttvurdering, men da som bestått/ikke bestått.

Spørsmålet videre er omfanget av emnet på kun 15 stp. Det finnes flere masterutdanninger med tilsvarende omfang, men med tanke på at denne masteren skal dekke svært ulike fagområder og disipliner er omfanget lite. Her skal studentene lære noe om i) vitenskapsteori ii) generell metode iii) prosjektskisse og iv) områdespesifikk metode. Drar vi dette resonnet videre kan vi også stille spørsmålet ved om studentene oppnår læringsutbytteformuleringene og beskrivelser som inngående kunnskap og innsikt, vurdere og reflektere kritisk.

Komiteen minner om at kunstnerisk utviklingsarbeid er en egen forskningstradisjon og anbefaler at litteratur som omhandler kunstnerisk utviklingsarbeid også inngår i pensum.

Eksempler er:

- «The Conflict of the Faculties. Perspectives on Artistic Research and Academia” H. Borgdorff.

- “Dialogues Between Artistic Research and Science and Technology Studies” Borgdorff, Peters, Pinch.
- “Art as Research. Opportunities and Challenges” S. McNiff (Red)
- “Artistic Research: Strategies for Embodiment” C. Fentz og T. McGuirk (Red)
- “The debate on Research in the Arts” H. Borgdorf
https://www.ahk.nl/fileadmin/download/ahk/Lectoraten/Borgdorff_publicaties/The_debate_on_research_in_the_arts.pdf
- “Artistic Research as a Process of Unfolding” D. Crispin
<https://www.researchcatalogue.net/view/503395/503396>

Faglig fordypning med review (valgemne)

Emnet inneholder selvstendig arbeid med noen få samlinger som ikke er definert antall på. Dette kan være god læring for studentene selv om det ved første øyekast virker som en enkel og billig modul å organisere for HVO. Emnet egner seg nok godt for studenter som ikke er bosatt på studiestedet og som også kanskje er i arbeid. Fordelen med dette emnet er at studenter fra 5 ulike fagdisipliner kan få muligheten til å fordype seg mer faglig innenfor sin disiplin. Å gjennomføre et review er en metodisk sjanger. Det er riktignok beskrevet noe litteratur i studieplanen, men hvor mye undervisning er planlagt for studentene?

Ut ifra hva som ble nevnt under punkt 3.2.2 i denne sakkyndige rapporten kan det virke som om alle studenter med bakgrunn i idrett og kroppsøving eller friluftsliv og naturguiding må velge dette emnet. Samtidig kan man foreslå at dette emnet kanskje kunne vert obligatorisk for alle.

Entreprenørskap i kreative næringer» (valgemne)

Er dette egentlig en grunnleggende innføring i entreprenørskap? Emnet går fra ide til etablering av foretak. Interessant her er minimumstallet på studenter er satt til 16 (studieplasser for denne masteren er 20). Dette emnet er også er åpent for andre studenter. Spørsmålet er derfor; er disse andre studentene på et masternivå eller kan de også være på et lavere nivå? Læringsutbyttebeskrivelsene er formulert på et masternivå, men uten noen krav om forkunnskaper, hvordan skal studentene nå disse målene? Det er heller ikke tydelig hvordan dette emnet henger sammen med resten av masterutdanningen og studentenes kommende masterprosjekt.

Teaching artist/kunstnermentor (valgemne)

Her er det også beskrevet bakgrunn og opptakskrav fra kunst- og media-utdanning. Noe undervisning vil skje digitalt og det legges også opp til en ekskursjon. Studentene må også binde seg til en samarbeidspartner og mentor. Studenttallet her må være minimum 10 og maksimum 15 studenter. Dette kan virke noe smalt med tanke på opptak av 20 studenter på studiet, og at det kreves relevant faglig bakgrunn for å delta.

Masterprosjekt

Det kan ses som litt uvanlig å kunne gjennomføre et masterarbeid i grupper på inntil 3 studenter. I dette emnet er det noe forskjeller i ordlyd som beskriver prosess av dokumentasjon s. 25 og hva som står i tabell av vurdering s. 27 (studieplanen). Vurderingsformene mangler kanskje noe informasjon. Alternativ 2: Kan ikke denne også leveres som artikkel, altså ikke bare monografi? Det andre er manglende forklaring av hva

«muntlig justering» innebærer. Dette innebærer (vanligvis) at den skriftlige delen (artikkel/monografi) må være bestått med en karakter (A-E), og at den muntlige justeringen omhandler å eventuell flytte maksimalt en karakter opp eller ned fra den skriftlige.

Infrastruktur

Studieplanen vedlegg 3 sier ikke noe om infrastrukturen. Søknaden s. 17 sier noe om infrastruktur som i stor grad redegjør for den faglige kompetansen til HVO. Det som konkret savnes er beskrivelser av Høgskolens fasiliteter og faglige tilbud. Som eksempel kan en beskrivelse av bibliotekjentene og innhold være av betydning for å kunne drive en spesifikk masterutdanning. Hva som finnes av spesialundervisningsrom knyttet til kunst og handverk, teater og drama, musikk, og idrett bør beskrives. For friluftsliv nevnes kystfriluftslivsbasen på Yksnøya.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Høgskolen må

- Redegjøre for hvilke tilbud og valg studenter med bakgrunn i idrett og kroppsøving, friluftsliv og naturguiding har i masterstudiet.
- Tydeliggjøre hva praksis i emnet *Kulturfag i møte med samfunnsordninger* innebærer for studentene, og hva omfanget av praksis er.
- Redegjøre for hvordan begrepene tverrfaglig og transfaglig kommer til uttrykk gjennom undervisningen i emnet *Kulturfag i møte med samfunnsordninger*.
- Redegjøre for hvordan 15 stp i emnet *Vitenskapsteori og metode* er tilstrekkelig for å dekke de ulike og spesialiserte metodene som kan anvendes innenfor de fem ulike fordypningene.
- Presisere hvordan og hva vurderingsordningen for masteroppgaven innebærer, med hensyn til mulighet for endring av karakter etter justerende muntlig.
- Beskrive tydeligere valgmulighetene som ligger i andre semester.
- Beskrive skolens infrastruktur generelt og hva som er relevant for de ulike fordypningene spesielt.

Høgskolen bør

- Vurdere om prosjektskissen i emnet *Vitenskapsteori og metode* bare skal inngå som et arbeidskrav (godkjent/ikke godkjent).
- Legge inn litteratur som omhandler kunstnerisk utviklingsarbeid (KU).
- Vurdere å gjøre valgemnet *Faglig fordypning med review* obligatorisk.

3.3.5 Undervisnings-, lærings- og vurderingsformer

Fra studietilsynsforordningen:

§ 2-2 (5) Undervisnings-, lærings- og vurderingsformer skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet. Det skal legges til rette for at studenten kan ta en aktiv rolle i læringsprosessen.

Vurdering

Masterstudiet i kulturfaglig praksis er bygget opp av to obligatoriske emner *Kulturfag i møte med samfunnsutfordringer* og *Vitenskapsteori og metode*, samt et obligatorisk *Masterprosjekt*. I tillegg til disse obligatoriske delene av studiet tilbys tre valgfrie emner hvor av det ene (*Teaching artist/Kunstnarmentor*) kun kan velges av studenter med BA (eller tilsvarende) «in the Arts (Music, Theatre, Dance or Visual Art)» eller «Media discipline (Film, Photography, Digital Arts)». De to andre valgfrie emnene, *Faglig fordypning med review* og *Entreprenørskap i kreative næringer*, kan velges av samtlige studenter tatt opp på studiet. Studentene kan også velge å reise på utveksling og ta emner der innenfor de valgfrie 30 studiepoengene.

For å levere det obligatoriske masterprosjektet til vurdering, må studentene ha bestått eksamen av de to obligatoriske og to valgfrie emner (til sammen 60 stp).

Studietilbudets undervisningsformer er som helhet relevante og gjenspeiler praksis ved andre masterprogrammer i Norge. Aktivitetene er fordelt på en 5-dagers introduksjonsuke, forelesninger, veiledning, gruppeprosjekter, seminar, og praktisk og kunstnerisk arbeid. Undervisningsformene virker å være tilpasset de ulike emnene slik det kommer frem av søknaden, i tillegg til å være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet.

Vurderingsformene preges av refleksjonsnotater og gruppepresentasjoner av prosjektarbeid, prosjektskisser, hjemmeeksamener og muntlige eksamen i grupper.

Det legges godt til rette for studentens aktive rolle i læringsprosessen.

Kulturfag i møte med samfunnsutfordringer (obligatorisk)

Dette emnet blir masterstudentenes første møte med arbeidet i selvorganiserte grupper for å gjennomføre et praktisk, tverrfaglig utviklingsarbeid. Det betyr at det for de studentene som ikke har bakgrunn fra tidligere innen dette emnet (noe det ikke stilles krav om for opptak på mastergradsstudiet) blir et innføringskurs. Komiteen stiller spørsmål til hvorvidt studentene gjennom et omfang av 15 studiepoeng kan rekke å tilegne seg «avansert kunnskap om tverrfaglige arbeidsmåtar, kreative prosesser, praksisleia forskning og verktøy for kritisk analyse og refleksjon» på mastergradsnivå. Komiteen stiller også spørsmålstegn ved om studenter med for eksempel bachelor i kroppsøving vil kunne oppnå ferdigheter for å kunne «drøfte og reflektere over metodar relevante for praksisleia forskning» ved hjelp av dette emnet, når disse ikke har erfaring med kunstnerisk utviklingsarbeid eller estetiske fag fra tidligere studier.

Komiteen peker på at når arbeidsformen under emnet er sjøloorganiserte tverrfaglige studentgrupper, må det settes som en forutsetning at disse sjøloorganiserte gruppene fungerer optimalt i arbeidet med det tverrfaglige utviklingsprosjektet. Vil studentene være i stand til dette uten videre opplæring og tverrfaglige gruppearbeid? Skal studentene oppnå læringsutbyttet og den generelle kompetansen der «studenten skal kunne bruke sine ferdigheter og kompetansar på nye område for å kunne gjennomføre avanserte arbeidsoppgåver i tverrfaglige prosjekt» samt «analysere relevante fag-, yrkes- og forskningsetiske problemstillinger» må forutsetningene være optimale under det sjøloorganiserte gruppearbeidet.

Det fremgår ikke av Emneplanen til Master i Kulturfaglig praksis hva Tema 2: «Styrkebaserte tilnærmingar» innebærer. Komiteen ønsker en klargjørende beskrivelse.

50 prosent av arbeidskravet som leveres i emnet og vurderes med karakter er et tverrfaglig og selvorganisert gruppearbeid og vurderes som muntlig eksamen i gruppe. Gruppearbeid medfører egne utfordringer for organisering og gjennomføring innad i gruppa. Når studentenes presentasjon og arbeid ikke skal vurderes individuelt, men samlet som gruppe, samtidig som denne karakteren teller 50 prosent av den individuelle studentens slutt karakter for emnet, er det viktig at læringskreftene underviser i pedagogiske tilnærminger til gruppearbeid, organiserer og ivaretar hver enkelt studentgruppes prosess. Komiteen anser fokus på gruppearbeid som av betydning særlig fordi studentene kommer fra ulike fagfelt, og det å arbeide tverrfaglig i et utviklingsprosjekt medfører utfordringer og fallgruver i seg selv.

Vitenskapsteori og metode (obligatorisk)

I emnet *Vitenskapsteori og metode* skal studenten fordype seg i to av tre områder: 1) kvantitativ metode, 2) kvalitativ metode og 3) praksisledet metode (Vedlegg 3 s. 12). Kvalitative og kvantitative tilnærminger til en forskningsundersøkelse er grove inndelinger av forskning og begge tilnærmingene kan brukes innenfor samme forskningsundersøkelse for eksempel innen praksis-basert forskning. Komiteen anbefaler fordypning i metoder og forskningssjangre som er mer spesifikt egnet for å løse aktuelle problemstillinger innenfor kulturfaglig praksis. Praksis-basert forskning er en forskningssjanger Komiteen anbefaler som passende for forskning innen kulturfaglig praksis.

Videre står det at studiet legger vekt på sammenhengen mellom problemstilling, design, forskningsmetode og vitenskapsteori (Vedlegg 3, s. 12). Komiteen forstår her design som 'forskningsdesign' og ikke design som i estetisk formgivning av produkter etc. Dette kan med fordel klargjøres.

Under læringsutbytte og hvilke kunnskaper studenten skal ha tilegnet seg gjennom emnet står det at studenten har «inngående innsikt i samfunnsvitenskaplege og/eller kunstvitenskaplege/praksisleia metodar» (Vedlegg 3, s. 12). Kunstvitenskap er et omfattende fagfelt som ikke er det samme som praktisering av design, kunst og håndverk, musikk, drama og teater. Komiteen ser ikke umiddelbart hvor undervisning i kunstvitenskap inngår i emnet. Komiteen stiller spørsmål til om hvorvidt undervisning i kunstvitenskap er relevant for den tverrfaglige praksistilnærmingen som står i fokus for master i kulturfaglig praksis. Komiteen foreslår i stedet teorier konkret knyttet til praksisfeltet som fra the making disciplines og craft-forskningsfeltet etc.

Under Praktisk organisering og arbeidsmåter (Vedlegg 3. s. 13) står det: «Studentane kan velje å skrive kvantitativt eller kvalitativt orienterte masterprosjekt, men også kunstfagleg masterprosjekt.» Hva mener søker med kunstfagleg masterprosjekt? Er det kunstnerisk utviklingsarbeid, er det vitenskapelig forskning på kunstfeltet? Se også Komiteens kommentarer under 3.3.2.

Komiteen ber høgskolen vurdere om det er mer hensiktsmessig med tanke på læringsutbyttet for emnet å la prosjektskissen vurderes som godkjent/ikke godkjent, jf. kommentarer under 3.3.4.

Masterprosjekt (obligatorisk)

Komiteen stiller spørsmål ved om mastergradsprogrammet gir studenten tilstrekkelige kunnskaper for å innfri at «studenten skal ha avansert kunnskap innanfor sitt

fordjupningsområde og kan identifisere behov for forskning og fagutvikling». Den kulturfaglige praksisen og den tverrfaglige praksisen kan være ny for studenter som søker seg inn til masterstudiet da det ikke er krav om bachelorgrad i kulturfaglig praksis for opptak i mastergradsprogrammet. Det står heller ikke at studentene er låst til å velge å fordype seg i det emnet de evt. har fordypning gjennom sitt bachelorprosjekt. En musikkstudent kan altså i masterprosjektet arbeide med naturguiding og vil da være nybegynner på dette fagfeltet.

Under ferdigheter skal studenten «kunne analysere og forhalda seg kritisk til ulike forskningsresultat og informasjonskjelder, og anvende desse til å strukturere og formulere faglege resonnement». Studenter som velger det valgfrie emnet Faglig fordypning med review vil trolig ha oppøvet noen av de ovennevnte ferdighetene gjennom emnet, men da dette emnet ikke er obligatorisk, kan det ikke være med på å innfri læringsutbyttet. Komiteen ber om redegjørelse for hvor denne læringsutbyttet blir dekket inn i studieplanen.

Under Om emnet (Vedlegg 3, s. 25) står det: «For studentar som vel praktiske tilnærmingar er den opne masterkonferansen ein del av ein eksamen.» Komiteen ønsker en presisering på hva som legges i dette. Om studenten forsker praksis-basert vil det være 'praktiske tilnærminger' under produksjon av forskningsdata og hvilken problemstilling det forskes på vil ha en 'praktisk tilnærming' osv. Selve forskningsprosessen skjer vitenskapelig og etter akademisk standard. På hvilken måte vil da «den opne masterkonferansen [være] ein del av ein eksamen»? På s. 26, under Vilkår for å framstille seg til eksamen under punkt 2 står det også om praktiske tilnærminger og et praktisk arbeid, er det her snakk om produksjon av egne forskningsdata som senere skal analyseres og drøftes i en akademisk setting?

Faglig fordypning med review (valgfritt)

Under Praktisk organisering og arbeidsmåtar (Vedlegg 3, s. 16) står det: «Det vil bli skriveseminar der ein kan legge fram eige arbeid for medstudentar (...)» Med skriveseminar, vil studentene få undervisning i akademisk skriving eller er det her ment å legge frem egen tekst og kommentere andres tekster? Komiteen anbefaler undervisning i akademisk skriving som del av emnet.

Entreprenørskap i kreative næringer (valgfritt)

Under Arbeidskrav (Vedlegg 3, s. 20) ønsker Komiteen en utdyping av omfang og innhold til arbeidskravet som kan være skriftlig eller multimodalt. Leveres arbeidskravet for seg og muntlig eksamen i gruppe og skriftlig hjemmeeksamen på 2000 ord i tillegg? Eller består arbeidskravet av muntlig og skriftlig eksamen?

Kunstnermentor/ Teaching Artist (valgfritt for studenter med BA (eller tilsvarende) i kunst (musikk, teater, dans eller billedkunst) eller en mediedisiplin (film, fotografi, digital kunst))

Under Required prerequisite knowledge (Vedlegg 3, s. 22) står det: "A sufficient mastery of the English or Norwegian language to participate in dialogue-based lecturing". Komiteen spør om norsk og engelsk skal brukes om hverandre i gjennomføringen av emnet. I så fall trengs vel at studentene både behersker norsk og engelsk. Eller skal emnet kun gjennomføres på engelsk?

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Høgskolen må

- Tydeliggjøre hvorvidt kunstnerisk utviklingsarbeid inngår i emnet vitenskapsteori og metode, jf. også avsnitt 3.3.2.

Høgskolen bør

- Klargjøre bruken av ordet design, om det viser til forskningsdesign eller annet.
- Inkludere undervisning i teorier som er konkret knyttet til praksisfeltene.
- Gi en klargjørende beskrivelse om hva Tema 2: «Styrkebaserte tilnærmingar» i emne *Kulturfag i møte med samfunnsutfordringer* innebærer.

3.3.6 Kobling til forsknings og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid

Fra studietilsynsforordningen:

§ 2-2 (6) Studietilbudet skal ha relevant kobling til forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid.

Vurdering

I akkrediteringssøknaden går det frem at studentene møter «relevant forskning (FOU) og kunstnerisk utviklingsarbeid (KU) i møte med faglærerne som er forskere og/eller kunstnere.» Videre sier søkeren at «mye av undervisningen har direkte kobling til faglærernes forskning og KU.» (søknad s. 20). Det obligatoriske emnet *Vitskapsteori og metode* skal etter hva vi forstår gi studentene kompetanse og kunnskaper for å kunne delta i og utføre forskningsprosjekter. Det legges i søknaden vekt på at studentene kan velge å fordype seg i to av de tre områdene 1) kvantitativ metode, 2) kvalitativ metode og 3) praksisledet metode (vedlegg 3. Studie- og emneplaner, s.12). Videre kan vi lese under læringsutbytte i samme emnet at studenten «Har inngående innsikt i samfunnsvitenskaplege og/eller kunstvitenskaplege/praksisleia metodar.» (vedlegg 3. Studie- og emneplaner, s.12).

Ut fra dette kan det se ut til at kunstvitenskapelig og praksisledet metode ansees av søkeren som det samme. Under punktet Generell kompetanse (vedlegg 3. Studie- og emneplaner, s.13) skriver søkeren «Studenten skal kunne reflektere kritisk over metodelitteratur med relevans for samfunnsvitenskapelig forskning og/eller kunstfagleg utviklingsarbeid.» Andre steder i søknaden benyttes det mer innarbeidede begrepet Kunstnerisk Utviklingsarbeid. I emnebeskrivelsen for det obligatoriske emnet *Masterprosjekt* kan vi se at masterprosjektet skal formidles som en vitenskapelig tekst i format til en vitenskapelig artikkel. Studenten kan om ønskelig velge praktisk produksjon som en del av sitt masterprosjekt. I matrisen på side 27 i vedlegg 3. er denne komponenten av masterprosjektet omtalt ett sted som praktisk produksjon, og et annet sted som kunstnerisk produksjon.

Sakkyndig komite opplever at søknaden ikke er konsekvent i forhold til begrepsbruken som knytter seg til kunstfaglig forskning. Kunstnerisk utviklingsarbeid tilhører en annen forskningstradisjon enn den vitenskapelige forskningen, og benytter andre

forskningsmetoder og teoretisk fundament. Disse skillelinjene må tydeliggjøres i søknad og studieplan.

Sakkyndig komite er av den oppfatning at studietilbudet legger til rette for relevant kobling til forskning og kunstnerisk utviklingsarbeid i kraft av et fagmiljø der både vitenskapelig og kunstnerisk forskningspraksis er representert. Søker skriver også at studentenes masterarbeid vil kunne knyttes opp til større forsknings- og KU-prosjekter initiert av fagmiljøene, dette vil vi trekke frem som positivt, men også påpeke at det i liten grad ser ut til at fagmiljøet ved AKF driver «større KU-prosjekter». Koblingen mellom masterstudentene og forskningsgrupper ved AKF er også positivt og vil kunne bidra til erfaringer og dypere forståelse av kulturfaglig praksis. Imidlertid savner vi en tydelighet omkring definisjonen av de ulike forskningsmetodene. Det er en styrke ved en utdanning som masterstudium i kulturfagleg praksis, hvis studentene kan velge å fordype seg i vitenskapelige og kunstneriske forskningsmetoder. Dette vil nødvendigvis avhenge av studentens kunst eller kulturfaglige spesialisering. Hvis kunstnerisk utviklingsarbeid skal være representert i utdanningen som mer enn forskningsbasert undervisning, men snarere være alternative metoder studentene kan fordype seg i, vil vi på det sterkeste anbefale at metoder knyttet til kunstnerisk utviklingsarbeid inngår i emnet vitenskapsteori og metode.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Høgskolen må

- Være konsekvente i begrepsbruken rundt kunstfaglig forskning, kunstnerisk utviklingsarbeid, kunstfaglig utviklingsarbeid, praksisledet forskning og praksisbasert forskning.
- Tydeliggjøre skillelinjene mellom vitenskapelige forskningsmetoder og kunstneriske forskningsmetoder.
- Inkludere litteratur som omhandler kunstnerisk utviklingsarbeid dersom KU skal være en forskningsretning studentene skal kunne fordype seg i.

3.3.7 Ordninger for internasjonalisering

Fra studietilsynsforordningen:

§ 2-2 (7) Studietilbudet skal ha ordninger for internasjonalisering som er tilpasset studietilbudets nivå, omfang og egenart.

Vurdering

Søknaden argumenterer godt for internasjonalisering i programmet. Fagmiljøet er internasjonalt forankret, publiserer internasjonalt og deltar i ulike nettverk og samarbeid. Studentutveksling, både inn og ut, er et satsningsområde for Høgskulen i Volda og ved masterstudiet. Seanse, som er tilknyttet studiet, står også sterkt i forhold til KU. Litteraturlistene gjenspeiler også et blikk mot det internasjonale.

Det som svekker søknaden er at den type internasjonalisering som finnes er i all hovedsak fagspesifikk, og søknaden argumenterer for at den er tverrfaglig forankret. Søknaden hadde

vært styrket av å reflektere rundt hvordan internasjonaliseringen støtter og bygger opp under studiet som helhet. Som bemerket i punket nedenfor, må utvekslingsprogrammet beskrives i mer detalj for å sannsynliggjøre at den er gjennomførbar, realistisk og på masternivå. Det må nevnes at det som er fremhevet som gode eksempler på KU-arbeid kan anses til å være utøvende virksomhet, men ikke nødvendigvis KU-arbeid. Til sist kan det nevnes at de fem fagområdene ikke er like godt representert i internasjonalisering og at Drama kommer fram som et område hvor det er mest tyngde. Her kan det stilles spørsmål til hvordan denne vekten på et av fagområdene påvirker studentmassen som helhet.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Høgskolen bør

- Gjør rede for hvordan internasjonalisering deltar i læringsutbyttet som helhet. Er utveksling, for eksempel et moment i studium for å fordype i eget fag, eller å utforske det tverrfaglige?

3.3.8 Internasjonal studentutveksling

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (8) Studietilbud som fører fram til en grad skal ha ordninger for internasjonal studentutveksling. Innholdet i utvekslingen skal være faglig relevant.

Vurdering

Programmet legger vekt på viktigheten av praksisarbeid og utveksling, som en sentral del av programmet. Utveksling skjer i andre semester. Søknaden inneholder en liste over bindende avtaler med universiteter i UK, Europa, Canada og Australia. Høgskulen i Volda har satset på internasjonalisering og studentutveksling i flere år og det fremstår som om høgskolen har et godt apparat rundt studentutveksling. En nærlesing av intensjonsavtalene som er lagt ved, vekker litt bekymring og komiteen stiller spørsmål til om utvekslingstilbudene som finnes er faglig relevante på masternivå og i hvilken grad de er gjennomførbare. Komiteen forholder seg til dokumentasjonen som følger søknaden og forstår at høgskolen kan ha tilleggsinformasjon som oppklarer spørsmålene. Komiteen viser også til at alle fem fagområdene er dekket, men det er tydelig at noen fagområder har mange flere utviklingsmuligheter enn andre. Søknaden hadde vært styrket av en mer jevn portefølje.

Søker har argumentert for at studentene begynner med prosess om å søke utveksling nesten fra dag en i første året og sier at studentene har god støtte i prosessen. Komiteen tviler ikke på dette, men vil nevne noen punkter i forhold til logistikk og faglig utvikling som vekker tvil om stødigheten av ordningene og om de støtter oppbygning i programmet. Noen av utvekslingsstedene ønsker bare utveksling med «undergraduates». Komiteen ønsker mer informasjon om avtalene med disse universitetene og om de kan tilby utveksling på masternivå. Flere utvekslingsinstitusjoner ønsker at søknaden for utveksling blir levert innen midten av oktober. Hvis studentene skal reise på utveksling i andre semester, ville de ha vært i Volda i halvannen måned ved søknadsfristen. Er det realistisk å

tenke at kandidatene kan, ved dette tidspunktet, ha en faglig begrunnet ide om hvor de kunne tenke seg å gå på utveksling? Er ikke dette også en unødvendig distraksjon fra de obligatoriske emnene som kommer i første semester? Noen intensjonsavtaler krever at utvekslingskandidaten har vært i studiet i et semester eller et helt år før utvekslingstidspunktet. Søknaden tydeliggjør ikke hvordan programmet skal vurdere om en student er klar for utveksling, i forhold til faglig progresjon, etter at de har vært studenter på studiet i så kort tid. Søknaden hadde også vært styrket ved å beskrive hvordan en student på utveksling er fulgt opp i forhold til veiledning, kvalitetssikring og faglig progresjon. Til sist, noen av utvekslingsstedene krever at det er et bytte – en student for en student. Dette kan være begrensende, hvis en student ønsker å gå et sted, men det ikke er noen studenter derfra som ønsker seg til Volda. Dette kan også være krevende fordi mange kurs i Volda bare skjer på norsk.

Komiteen anser kravet som oppfylt, men mener at søkeren burde presisere programmet mer i forhold til både det praktiske og det faglige.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Høgskolen bør

- Tydeliggjøre hvordan utveksling i andre semester avvikles rent praktisk.
- Sikre at utveksling kan finne sted på masternivå.
- Begrunne tankegang bak utveksling i andre semester sett i lys av faglig oppbygging av studiet.

3.3.9 Praksisavtaler

Fra studietilsynsforordningen:

§ 2-2 (9) For studietilbud med praksis skal det foreligge praksisavtale mellom institusjon og praksissted.

Vurdering

Studietilbudet har i «vedlegg 8» lagt ved fire praksisavtaler mellom høgskolen og praksissteder. Praksisen er plassert under emnet *Kulturfag i møte med samfunnsutfordringer*. I emnebeskrivelsen kommer det frem at det skal være fokus på tverrfaglighet, med dette i mente virker praksisavtalene gode. Flere av spesialiseringene er også representert, i tillegg til kulturfag i en bredere forståelse. Komiteen savner en beskrivelse av de ulike praksisstedene og hvordan de bidrar til oppnåelse av læringsutbytte i emnet.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

Høgskolen bør

- Gi en beskrivelse av praksisstedenes bidrag inn mot læringsutbytte for studenten

3.3.10 Avgrensning og bredde

Fra studiekvalitetsforskriften:

§ 3-2 (1) Mastergradsstudiet skal være definert og avgrenset og ha tilstrekkelig faglig bredde.

Vurdering

I søknaden står det at masterstudiet gir kompetanse i å forstå og utvikle praksiser som kan virke frigjørende, helsefremmende og livsendrende, både på individ og samfunnsnivå. Det planlagte masterstudiet har en stor bredde innenfor begrepet kulturfaglig praksis, selv om dette ikke er grundig forklart. Studieplanen og søknaden viser til flere fagdisipliner, og at fagkunnskap og tverrfaglig samarbeid vil kunne bidra til kreativitet, samarbeid og nytenking. Etter komiteens syn har den planlagte masterutdanningen en stor faglig bredde. Utfordringen her er kanskje en noe manglende avgrensning eller spissing. I andre semester er det også beskrevet andre 15 stp moduler/emner som kan inngå i masterstudiet, noe som ytterligere beveger studiet mot en bredde og gjør det vanskelig å definere et innhold. Læringsutbyttebeskrivelsene i studieplanen viser blant annet til *avansert* kunnskap i de ulike fagområdene, og å bruke sin kunnskap på nye områder for å fullføre *avanserte* oppgaver. Spørsmålet er mer konkret hvilken kunnskap er det spesifikt den enkelte student med sin fagkunnskap får spesialisere seg videre i? Komiteen stiller altså spørsmål ved hva den spesifikke fagkunnskapen er, og videre det spesifikke metodiske handverket for å gjennomføre et forskningsprosjekt. Den siste kommentaren viser tilbake til 'bare' 15 stp metode og vitenskapsteori, og spørsmålet om dette er nok til å drive spesifikk forskning rettet mot den enkeltes fagtradisjon.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt

Høgskolen må

- Utrede mer hvordan de fem fagdisiplinene når avansert kunnskap innen kulturfaglig praksis.
- Beskrive strukturen i studiet som viser et klart definert innhold med både avgrensning og faglig bredde (spissing).

3.4 Krav til fagmiljø

3.4.1 Fagmiljøets sammensetning, størrelse og kompetanse

Fra studiekvalitetsforskriften:

§ 3-2 (2) Mastergradsstudiet skal ha et bredt og stabilt fagmiljø som består av tilstrekkelig antall ansatte med høy faglig kompetanse innenfor utdanning, forskning eller kunstnerisk utviklingsarbeid og faglig utviklingsarbeid innenfor studietilbudet. Fagmiljøet skal dekke fag og emner som studietilbudet består av. De ansatte i fagmiljøet skal ha relevant kompetanse.

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (1) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal ha en størrelse som står i forhold til antall studenter og studiets egenart, være kompetansemessig stabilt over tid og ha en sammensetning som dekker de fag og emner som inngår i studietilbudet.

Vurdering

Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet på AKF består av til sammen 3,9 årsverk satt sammen fra deler av årsverkene til 8 fast ansatte personer med førstekompetanse, hvorav to med professorkompetanse, som står for driften av de mest sentrale delene av begge årene i masterprogrammet. I full drift vil det være 40 masterstudenter totalt per år fordelt på første og andre år av studiet. Studietilbudets utvidede fagmiljø består av 29 personer som bidrar med mindre enn 0,1 årsverk i studiet.

Komiteen mener de ansatte dekker en bredt sammensatt fagkombinasjon, og vurderer det slik at det er et tilstrekkelig antall for å drive programmet. Det fremgår derimot ikke tydelig nok hvorvidt fagmiljøet og de fagansatte dekker «kulturfaglig praksis» på mastergradsnivå. Det fremgår heller ikke om «tverrfaglig praksis» er tilstrekkelig dekket av fagmiljøet. Siden «kulturfaglig praksis» er det ledende tema i masterprogrammet, ber Komiteen om dokumentasjon for at et stort nok antall fagansatte innehar tilstrekkelig faglig bakgrunn for å undervise i «kulturfaglig praksis» og «tverrfaglig praksis» på mastergradsnivå.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Høgskolen må

- dokumentere at et stort nok antall fagansatte innehar tilstrekkelig faglig bakgrunn for å undervise i «kulturfaglig praksis» og «tverrfaglig praksis» på mastergradsnivå.

3.4.2 Fagmiljøets utdanningsfaglige kompetanse

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (2) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal ha relevant utdanningsfaglig kompetanse.

Vurdering

Fagmiljøet ser ut til å ha en god bredde og fordeling mellom de ulike fag og fagpersoner. Det er konkret en gruppe med 8 faste tilsatte, med førstekompetanse, som utgjør kontinuitet og kvalitet i undervisningen.

Ut fra vedlegg 7, fagmiljøets CVer, fremgår det at kun 2 av 8 faste tilsatte i fagmiljøet har UH-pedagogikk på linje med hva høgskolen tilbyr alle ansatte. I tillegg er det en del annen pedagogisk bakgrunn, som erfaring i undervisningssituasjonen, men den formelle kompetansen er med pedagogiske kurs for lavere nivå. Det er i tillegg mindretallet som oppgir at de har veiledet studenter tidligere. HVO tilbyr årlige kurs i utdanningsfaglig basiskompetanse samt kurs i veiledning av masterstudenter. Dette vil være svært positivt for fagmiljøet.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

Høgskolen bør

- Oppgradere majoriteten innen fagmiljøet med formelle UH-pedkurs / basiskompetanse
- Tilby veilederkurs til ansatte som skal tre inn i en veilederrolle.

3.4.3 Faglig ledelse

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (3) Studietilbudet skal ha en tydelig faglig ledelse med et definert ansvar for kvalitetssikring og -utvikling av studiet.

Vurdering

Søknaden beskriver at studieleder skal ivareta kvalitetssikring og utvikling av studiet, og det vises til en viss grad hvilke element i kvalitetsarbeidet som gjør at dette kan gjennomføres. Det vises også til at dekan har det overordnede faglige og personalmessige ansvaret. Søknaden oppfyller her bestemmelsens minstekrav.

Komiteen ønsker likevel å bemerke noen punkt, basert på erfaring med praktisk gjennomføring av studier med tilsvarende kompleksitet. Det er beskrevet forskjellige og veldig omfattende oppgaver for studieleder. Komiteen påpeker at arbeidet som er skissert opp er ganske krevende for en person å favne om, særlig hvis denne personen samtidig skal drive med egen forskning og undervisning. Det står blant annet at studieleder skal ha administrativt ansvar (med litt støtte), ha en tydelig faglig ledelse, ha ansvar for å ivareta et sosialt fellesskap blant studentene, samt organisere faglige samtaler hvert semester og organiserer masterseminaret. Hvert år må studieleder forholde seg til 20 studenter som starter utdanningen og som drar på utveksling og 20 andre som er dypt inn i masterprosjektene sine. Det er mye logistikk som må lykkes før man en gang kan tenke på hvordan den faglige kvaliteten skal følges opp, måles eller utvikles. Det kan også pekes på at det er mangelfull beskrivelse av hvordan studieleder skal «holde på kvaliteten i masterstudiet». Det bør redegjøres for organisatoriske strukturer som finnes for å styre hvordan ansatte fra forskjellige avdelinger skal samarbeide endog finne tid til å møtes i en hektisk hverdag. Søker kunne med fordel ha beskrevet oppnåelsen av forskriftens krav ut fra en vitenskapelig ansatt sitt perspektiv.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Høgskolen bør

- Tydeliggjøre rollen til studieleder, og redegjøre for hvordan dette kan gjennomføres av en person som samtidig ivaretar krav om egen forskning.
- Beskrive hvordan den som er studieleder, som har eget fag som spesialisering, skal lede studenter i andre fag områder på et tilstrekkelig nivå.
- Beskrive faglige møtepunkt for de vitenskapelig ansatte som bidrar til kvalitetsutvikling av studiet.

3.4.4 Tilsatte i hovedstillinger og sentrale deler

Fra studietilsynsforordningen:

§ 2-3 (4) Minst 50 prosent av årsverkene knyttet til studietilbudet skal utgjøres av ansatte i hovedstilling ved institusjonen. Av disse skal det være ansatte med minst førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studietilbudet. I tillegg gjelder følgende krav til fagmiljøets kompetansenivå:

- For studietilbud på bachelorgradsnivå skal fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av minst 20 prosent ansatte med førstestillingskompetanse
- For studietilbud på mastergradsnivå skal 50 prosent av fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av ansatte med førstestillingskompetanse, hvorav minst 10 prosent med professor- eller dosent kompetanse ansatte med førstestillingskompetanse.
- For studietilbud på doktorgradsnivå skal fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av ansatte med førstestillingskompetanse, hvorav minst 50 prosent med professorkompetanse.

Vurdering

Det oppgis i søknaden at totalt 37 fagansatte bidrar i studiet. Åtte fagansatte utgjør det sentrale fagmiljøet. Disse har mellom 0,2 og 0,65 årsverk i studiet. De resterende 29 fagpersonene i det utvidede fagmiljøet bidrar hver med mindre enn 0,1 årsverk i studiet. Det spesifiseres ikke ytterligere hvor mye disse 29 bidrar. Totalt er det oppgitt at 3,9 årsverk er avsatt til studiet, hvorav 0,9 årsverk er knyttet til undervisning og veiledning, 2,9 årsverk er avsatt til FoU og KU, og 0,1 årsverk til «annet». Blant de åtte fagansatte med mellom 0,2 og 0,65 årsverk i studiet er det seks ansatte med førsteamanuensis / førstelektorkompetanse, og to ansatte med professorkompetanse. Blant de øvrige 29 ansatte er det tre professor II-stillinger, en professor, fem førsteamanuenser / førstelektorer, 18 høgskolelektorer og to uspesifiserte. Blant de 18 høgskolelektorene er tre ph.d-kandidater.

Høgskolen i Volda innfrir kravet om at minimum 50 prosent av fagansatte ved studiet skal ha førstekompetanse, hvorav minst 10 prosent skal ha professor- eller dosentkompetanse. Kravet om hovedstilling innfris også.

Det kreves også at det skal være fagansatte med førstestillingskompetanse i alle sentrale deler av studiet. Komiteen vurderer veiledning i alle disipliner, *Vitenskapsteori og metode*, *Entreprenørskap i kreative næringer*, *Teaching artist/Kunstnermentor*, *Faglig fordypning med review*, og *Kulturfag i møte med samfunnsutfordringer* som sentrale deler av studiet.

Det er fagansatte med førstekompetanse i alle de sentrale delene av masterstudiet, med unntak av innen kunstnerisk utviklingsarbeid. Komiteen vil påpeke at det er uklart i hvilken grad forskningsmetoder tilknyttet kunstnerisk utviklingsarbeid inngår i studiet, og at det av den grunn er vanskelig å slå fast at det er tilstrekkelig kompetanse tilknyttet kunstneriske forskningsmetoder.

Blant de åtte i det sentrale fagmiljøet er ingen oppført på veiledning eller undervisning i kunstnerisk utviklingsarbeid. Én fagansatt i det utvidede fagmiljøet er oppført som veileder i kunstnerisk utviklingsarbeid, men denne ansattes ressurs tilknyttet masterstudiet er ikke spesifisert. Han er heller ikke oppført som underviser i vitenskapsteori og metode. Ingen av fagpersonene knyttet til studiet har formell førstekompetanse (doktorgrad) i kunstnerisk utviklingsarbeid. Hvorvidt dette er en vesentlig svakhet avhenger av i hvilken grad høgskolen tenker kunstnerisk utviklingsarbeid som en del av studiet.

Komiteen påpeker at denne fagansatte er en professor med stor og mangeårig produksjon innen kunstnerisk utviklingsarbeid (selv om hans KU-produksjon ikke er dokumentert i vedlegg 10, kunstnerisk utviklingsarbeid). En professor II er oppført som underviser i praksisledet metode, i emnet vitenskapsteori og metode. Denne fagpersonen kan i liten grad vise til kunstnerisk utviklingsarbeid i sin forskningsaktivitet, og har heller ikke noe KU dokumentert i vedlegg 10.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Høgskolen må

- Spesifisere tilknytningen til fagpersoner som underviser og veileder innen praksisledet metode og kunstnerisk utviklingsarbeid.

Høgskolen bør

- Vurdere å tilknytte mer kompetanse innen kunstnerisk utviklingsarbeid til masterstudiet.

3.4.5 Fagmiljøets forsknings- og utviklingsarbeid

Fra studiekvalitetsforskriften:

§ 3-2 (3) Fagmiljøet skal kunne vise til dokumenterte resultater på høyt nivå og resultater fra samarbeid med andre fagmiljøer nasjonalt og internasjonalt. Institusjonens vurderinger skal dokumenteres slik at NOKUT kan bruke dem i arbeidet sitt.

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (5) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal drive forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid, og skal kunne vise til dokumenterte resultater med en kvalitet og et omfang som er tilfredsstillende for studietilbudets innhold og nivå.

Vurdering

Vitenskapelig forskning

Fagmiljøet knyttet til Master i kulturfagleg praksis viser til gode resultater innen vitenskapelige publikasjoner. Totalt er 88 vitenskapelige publikasjoner dokumentert for

årene 2016 – 2021. Det sentrale fagmiljøet (med en tilknytning til studiet på 0,1 årsverk eller mer) står bak 41 av publikasjonene, som eneste forfatter, eller som medforfatter. 15 av det totale antallet publikasjoner er på NVI-nivå 2, de øvrige på NVI-nivå 1. Mange av artiklene kan vise til høy impact factor. 16 av de 88 publikasjonene har en impact factor på mellom 2.180 og 5.830.

De vitenskapelige arbeidene er publisert i nasjonale og internasjonale tidsskrift, antologier, og monografier. Arbeidene viser stor tematisk bredde blant annet innen pedagogikk, didaktikk, psykologi, det digitale samfunn, økonomi og de ulike kunst og kultur-fagområdene representert i masterutdanningen.

Dokumentasjonen viser tilfredsstillende vitenskapelig forskningsaktivitet i fagmiljøene design, kunst og handverk, friluftsliv og naturguide, kroppsøving og drama.

Fra det musikkfaglige miljøet er det dokumentert lite vitenskapelig forskning. Fra det sentrale fagmiljøet er det registrert en monografi publisert for et internasjonalt marked (Ph.d-avhandling) Fra det utvidede fagmiljøet er det registrert en artikkel innen musikkterapi, og en didaktisk musikkfaglig artikkel.

Det fremgår av publikasjonsoversikten at det fra de praktisk-estetiske fagmiljøene ikke i stor utstrekning drives tverrfaglig forskning mellom de praktisk-estetiske fagområdene. Komiteen anerkjenner at deltakelse i nettverk som Grieg Research School in Interdisciplinary Music Studies og aktiviteter i regi av forskningsgruppa Skapande Læreprosessar i Musikk ved Høgskulen i Volda kan komme til å øke den tverrkunstneriske og tverrfaglige forskningen i praktisk-estetiske fag i fremtiden.

Fagmiljøet ved Avdeling for kulturfag har utviklet, og er i ferd med å utvikle større prosjekter innen *faglig* utviklingsarbeid. Blant disse kan nevnes emnet Kunstnermentor/Teaching Artist, fagtilbudet Entreprenørskap for Kreative Næringer, Naturguiding som profesjonsutdanning og fagtilbudet Personlig Trener. Fagmiljøet driver også forskningsformidling ved nasjonale og internasjonale konferanser og symposier.

Kunstnerisk utviklingsarbeid

Søkeren dokumenterer 14 publiseringsarbeider i vedlegg 10 (Kunstnerisk utviklingsarbeid).

Fagmiljøet til master i kulturfaglig praksis dokumenterer en viss produksjon innen pedagogisk utviklingsarbeid i kunstfagene musikk og teater og drama. Dokumentasjonen viser en utadrettet virksomhet der ansatte og studenter deltar i frivillig kulturliv med konserter og forestillinger. Fagmiljøet deltar som regissører, komponister, skuespillere, musikere med mer. Disse samarbeidene med lokale lag og foreninger, videregående skole og arrangører kan bidra til gode muligheter for verdifull praksis for kommende masterstudenter i kulturfaglig praksis. Slik aktivitet kan ikke klassifiseres som kunstnerisk utviklingsarbeid.

Kunstnerisk utviklingsarbeid (Artistic Research) som forskningsdisiplin har vært sidestilt med vitenskapelig forskning i Lov om Universitetet og høgskoler siden 1995.

KU er en kunstnerisk parallell til vitenskapelig forskning, og som de vitenskapelige forskningsdisiplinene, forholder KU seg til strenge kriterier og standarder.

Sentralt i KU er innenfra-blikket til forskeren, snarere enn utenfra-blikket til den tradisjonelle vitenskapelige forskeren. Altså frembringes forskningsresultatene i KU gjennom kunstnerens erfaring og innsikt, og manifesteres gjennom et kunstnerisk resultat på høyt nivå, og ofte tilhørende eksplisitt refleksjon. KU-prosjektene springer ut fra sentrale definerte forskningsspørsmål, og prosjektene dokumenterer resultat, refleksjon om prosjektets plassering i forskningsfeltet, prosess, metodevalg og teoretisk forankring. Prosjektene skal frembringe og formidle ny anvendbar innsikt og kunnskap.

I noen tilfeller kan refleksjonen i et KU-prosjekt være implisitt i det kunstneriske resultatet, og kan i en utdanningsinstitusjonell sammenheng bli formidlet gjennom undervisning og veiledning.

Kunstnerisk utviklingsarbeid har et eget nasjonalt finansieringssystem tilsvarende Norsk Forskningsråd. Her finner man hvilke kriterier KU-prosjektene vurderes etter: <https://diku.no/programmer/program-for-kunstnerisk-utviklingsarbeid>

Komiteen opplever at begrepet kunstnerisk utviklingsarbeid fremstår uklart slik det omtales i søknaden fra Høgskulen i Volda. I dokumentasjonen av Kunstnerisk utviklingsarbeid finnes lite informasjon, eller pekere til dokumentasjon av refleksjon som formidler forskningen ved de produksjonene som er dokumentert som KU-prosjekter.

Blant prosjektene som er dokumentert av søkeren skiller barneboka «Villsvinsjampo» seg ut som kvalitetssikret/juriert gjennom forlaget.

Kunst og håndverk-seksjonen ved Høgskulen i Volda var også representert ved utstillingen «Norske filmtakere» Denne utstillingen skriver søkeren var juryert, men vi mangler ytterligere opplysninger om juryeringen.

Innen teater skiller forestillingen StemmeStammen seg ut som en «fagfelleverdert» produksjon på høyt profesjonelt nivå, fullfinansiert gjennom Norsk Kulturråd, Fond for utøvende kunstnere med flere. Den er også spilt på kuraterte scener i og utenfor Norge.

Forestillingen fremstår klart som et KU-prosjekt med tydelige kunstpraksis- og barnefaglig forankrede forskningsspørsmål.

På side 8 i vedlegg 10 har søkeren ført opp konsert med ensemblet Kringel. I dokumentet står det nevnt at konserten ønsker å bryte konvensjonelle konsertformer, uten at dette er tilstrekkelig for komiteen til å vurdere dette som «formidling av musikk» eller som forskning innen KU.

Ut over de nevnte produksjonene dokumenterer søkeren at enkeltpersoner fra fagmiljøet ved master i kulturfaglig praksis deltar som dirigenter, musikere og regissører på skoler og i annen amatørvirksomhet. Dette er utvilsomt meget positivt for Volda og omegn, men kan av komiteen ikke regnes som kunstnerisk utviklingsarbeid. Disse prosjektene styrker likevel fagmiljøet, og viser betydelig produksjon av faglig utviklingsarbeid innen praktisk estetiske fag.

For at KU skal kunne anerkjennes som forskningsdisiplin sidestilt med vitenskapelig forskning er det svært viktig at institusjonene forholder seg til tydelige grenser mellom hva som er forskning på høyt nivå gjennom kunstnerisk praksis, og hva som er faglig aktivitet og formidling. Egne uavhengige vurderingsutvalg kan opprettes for kvalitetssikring av KU-

forskningsprosjekter. Nasjonale juryeringer og eksternfinansieringer som DIKU, Norsk Kulturråd og Fond for Lyd og Bilde kan benyttes som indikatorer. Dette kan kombineres med å benytte kurateringer til utstillinger til sentrale utstillinger eller innkjøp til Nasjonale og internasjonale scener som indikatorer.

Seanse er satt opp som et eget punkt i vedlegg 10, og søker viser til årsberetningen til Seanse. Seanse, senter for kunstproduksjon er et unikt senter for utvikling av kunst for barn og unge på høyt nivå. Seanse driver utstrakt KU-virksomhet innen utviklingsarbeid, og bidrar til å løfte frem produksjoner som i mange tilfeller fremstår som kunstneriske *forskningsproduksjoner*. Altså KU som forskning. Seanse har ved senterleder Marit Ulvund og kunstnerisk leder Karstein Solli kompetanse innen KU. Seanse er et eget senter som etter hva komiteen oppfatter er delvis finansiert av Høgskulen i Volda, og delvis over statsbudsjettet og Norsk Kulturråd. Det er for komiteen uklart i hvilken grad K. Solli fra Seanse er involvert i Master i kulturfaglig praksis.

I vedlegg 7, CVer til fagmiljøet kommer det frem at fagmiljøet produserer KU både som forskning i, og gjennom kunst, og som kunstnerisk formidling ut over det som er dokumentert i publikasjonslisten, Vedlegg 10.

Blant kunstneriske forskningsprosjekter kan nevnes:

- Operaen «Kimen» komponert av professor Magnar Åm. Denne hadde premiere under Dei Nynorske Festspele i 2018 og ble utviklet i et samarbeid mellom komponisten, Opera Nordfjord og Seanse ved Høgskulen i Volda. Medvirkende var også Høgskolelektor/regissør Jiri Nagy fra Høgskulen i Volda.
- En rekke produksjoner der kunstnerisk leder ved Seanse, Karstein Solli har medvirket som hovedskaper (regi, koreografi, konseptutvikling) eller som medskaper. Dette er produksjoner som gjennom kunstnerisk mot, vilje og evne til progressivt å utfordre kunstfeltet produksjonene plasserer seg i fremstår som tydelige forskningsprosjekter. Produksjonene er juryerte gjennom nasjonale kunstfinansieringsordninger, og er antatt på bakgrunn av kriterier knyttet til kunstnerisk forskning som blant annet innebærer å føre frem ny innsikt. Blant produksjonene kan komiteen trekke frem «Bopera», (Utviklet i samarbeid med Bærum Kulturhus, og fremført på Nasjonal Scene for Dans, Dansens hus og ved Barnekunsthøst i Arendal) og «Babytriller», (Utviklet i samarbeid med Teater Innlandet)
- Soloalbumet Elvane Møtast komponert og spilt inn av Førsteamanuensis Stein Helge Solstad er et annet prosjekt som komiteen vil trekke frem som et KU-prosjekt der kunstneriske problemstillinger er behandlet, og metoder utviklet. Etter informasjon vi kan finne online skal dokumentasjon av eksplisitt refleksjon omkring blant annet kunstneriske valg, vendepunkt og resultat finnes som en del av dette KU-forskningsprosjektet.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt. Uten en tydelig holdning til standarder for nivå innen forskning og formidling i KU blir deler av de faglige beskrivelsene og læringsutbyttene som forholder seg til KU svekket.

Høgskolen må

- Tydeliggjøre grensene mellom KU som kunstnerisk forskning, kunstfaglige bidrag lokalt og regionalt (formidling, og pedagogiske utviklingsprosjekter innen praktisk-estetiske fag.

Høgskolen bør

- Øke produksjonen av kunstnerisk formidling på høyt nivå, og KU i betydningen kunstnerisk forskning likestilt med vitenskapelig forskning.
- Dokumentere og løfte frem mer av fagmiljøets KU (forskning) og kunstneriske formidling.
- Øke forskningsaktiviteten innen vitenskapelig forskning i musikkfag.

3.4.6 Fagmiljøets eksterne faglige deltakelse

Fra studietilsynsforordningen:

§ 2-3 (6) Fagmiljøet tilknyttet studietilbud som fører fram til en grad skal delta aktivt i nasjonale og internasjonale samarbeid og nettverk som er relevante for studietilbudet.

Vurdering

Fagmiljøet har mange internasjonale forskere, og viser også stor vilje til å være engasjert med nasjonale og internasjonale fagmiljøer. Søknaden viser til flere forskningsgrupper og nettverk som kan være av betydning til programmet og begrunner det ved å påpeke noe faglige diskusjoner som de mener er viktig å være en del av. Det som er nevnt av samarbeid og nettverk i vedlegg 12 virker litt tilfeldig og ujevnt, der noen fagområder har mange flere. Det er en blanding av nettverk som er fagspesifikke, hvor musikk og friluftsliv er overrepresentert, og de som kan anses til å være tverrfaglige, som for eksempel 'Nature, Esthetics and Ethics', er det mindre av. Det er verdt å nevne at de nasjonale samarbeid som er nevnt er veldig fagspesifikke, mens de som er mer tverrfaglige er de internasjonale. Dette gjenspeiler ikke helt situasjonen, og søker hadde hatt godt av å undersøke flere nettverk og begrunne tanken bak hva slags nettverk er nødvendig i forhold til å underbygge programmet. Deltagelse i disse nettverkene hadde også styrket søknaden; CUMULUS (International Association of Universities and Colleges in Art, Design and Media), ELIA (European League of Institutes of the Arts), SAR (Society for Artistic Research), CIRRUS (Nordic-Baltic Network of Art and Design Education) og AEC (Association Européenne des Conservatoires), en ledende organisasjon i musikk og utdanning.

I forhold til studentutveksling og også til dels utveksling av fagansatte, er Erasmus-programmet selvfølgelig sentralt. Medlemskapet i Western Norway Graduate School of Educational Research II betyr at studentene kan ta noen teori kurs på PhD nivå. Dette virker som en fin styrke for programmet.

Det er også tydelig at det er noen forskere ved avdelingen som er veldig aktive og deltar i flere nettverk, mens andre ikke er nevnt. Det er vanlig at ikke alle er like aktive, men søknaden hadde vært styrket av at flere ansatte hadde tilknytting til et bredere spekter av nettverk og samarbeid.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Høgskolen bør

- Tydeliggjøre forskjellen mellom tverrfaglige nettverk og fagspesifikke nettverk og hvordan de underbygger programmet.
- Oppfordre flere i fagmiljøet til å engasjere seg i nasjonale og internasjonale nettverk av relevans for studiet

3.4.7 Praksisveiledere

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (7) For studietilbud med obligatorisk praksis skal fagmiljøet tilknyttet studietilbudet ha relevant og oppdatert kunnskap fra praksisfeltet. Institusjonen må sikre at praksisveilederne har relevant kompetanse, og erfaring fra praksisfeltet.

Vurdering

Fagmiljøet viser til god kontakt med praksisfeltet for praktisk-estetiske fag i flere sektorer. Det foreligger avtaler med praksissteder, men fremgår ikke om det på disse praksisstedene finnes praksisveiledere med relevant veilederkompetanse. Det er ikke sannsynliggjort i søknaden at det finnes praksisveiledere med relevant veilederkompetanse da det ikke er nevnt noe om praksisveiledere. Praksislærere fra høgskolen er derimot beskrevet. Praksisveilederne er de ansatte i praksisbedriften, som vist til i NOKUTs søkerveiledning.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Høgskolen må

- Vise at praksisveilederne har relevant kompetanse, og erfaring fra praksisfeltet

4 Samlet konklusjon

På bakgrunn av den skriftlige søknaden med tilhørende dokumentasjon, konkluderer den sakkyndige komiteen med følgende:

Komiteen anbefaler ikke akkreditering av master i kulturfagleg praksis – med spesialisering i design, kunst og handverk eller friluftsliv og naturguide eller idrett og kroppsøving eller musikk eller teater og drama ved Høgskulen i Volda.

Følgende krav i studietilsynsforskriften er vurdert som ikke oppfylt:

- § 2-1 (1) Aktuelle krav i lov om universiteter og høyskoler med tilhørende forskrifter skal være oppfylt.
- § 2-1 (2) Informasjon om studietilbudet skal være korrekt, vise studiets innhold, oppbygging og progresjon, samt muligheter for studentutveksling.
- § 2-2 (1) Læringsutbyttet for studietilbudet skal beskrives i samsvar med Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for livslang læring, og studietilbudet skal ha et dekkende navn.
- § 2-2 (2) Studietilbudet skal være faglig oppdatert, og ha tydelig relevans for videre studier og/eller arbeidsliv.
- § 2-2 (4) Studietilbudets innhold, oppbygging og infrastruktur skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet.
- § 2-2 (5) Undervisnings-, lærings- og vurderingsformer skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet. Det skal legges til rette for at studenten kan ta en aktiv rolle i læringsprosessen.
- § 2-2 (6) Studietilbudet skal ha relevant kobling til forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid.
- § 2-3 (1) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal ha en størrelse som står i forhold til antall studenter og studiets egenart, være kompetansemessig stabilt over tid og ha en sammensetning som dekker de fag og emner som inngår i studietilbudet.
- § 2-3 (2) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal ha relevant utdanningsfaglig kompetanse.
- § 2-3 (3) Studietilbudet skal ha en tydelig faglig ledelse med et definert ansvar for kvalitetssikring og -utvikling av studiet.
- § 2-3 (4) Minst 50 prosent av årsverkene knyttet til studietilbudet skal utgjøres av ansatte i hovedstilling ved institusjonen. Av disse skal det være ansatte med minst førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studietilbudet.
- § 2-3 (5) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal drive forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid, og skal kunne vise til dokumenterte resultater med en kvalitet og et omfang som er tilfredsstillende for studietilbudets innhold og nivå.
- § 2-3 (7) For studietilbud med obligatorisk praksis skal fagmiljøet tilknyttet studietilbudet ha relevant og oppdatert kunnskap fra praksisfeltet. Institusjonen må sikre at praksisveilederne har relevant kompetanse, og erfaring fra praksisfeltet.

Følgende krav i studiekvalitetsforskriften er vurdert som ikke oppfylt:

- § 3-1 (4) En forutsetning for akkreditering av studietilbud er at kravene i lov om universiteter og høyskoler er oppfylt. Forskrifter gitt med hjemmel i lov om universiteter og høyskoler § 3-2 skal legges til grunn for akkrediteringen.
- § 3-2 (1) Mastergradsstudiet skal være definert og avgrenset og ha tilstrekkelig faglig bredde
- § 3-2 (2) Mastergradsstudiet skal ha et bredt og stabilt fagmiljø som består av tilstrekkelig antall ansatte med høy faglig kompetanse innenfor utdanning, forskning eller kunstnerisk utviklingsarbeid og faglig utviklingsarbeid innenfor studietilbudet. Fagmiljøet skal dekke fag og emner som studietilbudet består av. De ansatte i fagmiljøet skal ha relevant kompetanse.
- § 3-2 (3) Fagmiljøet skal kunne vise til dokumenterte resultater på høyt nivå og resultater fra samarbeid med andre fagmiljøer nasjonalt og internasjonalt. Institusjonens vurderinger skal dokumenteres slik at NOKUT kan bruke dem i arbeidet sitt.

5 Dokumentasjon

21/08465 Høgskulen i Volda – Akkreditering av master i kulturfagleg praksis

Vedlegg

Vedlegg 1 Studiets læringsutbytte

Kunnskap: Kandidaten	Ferdigheter: Kandidaten	Generell kompetanse: Kandidaten
<ul style="list-style-type: none"> • ha avansert kunnskap innan kulturpraksis og spesialisert innsikt i eit bestemt område av feltet, innan eitt av områda: design, kunst og handverk, idrett og kroppsøving, friluftsliv og naturguide, musikk eller teater og drama. • ha grundig kunnskap om den sosiale tydinga av praktiske og estetiske arbeidsmetodar. • ha grundig kunnskap om leing av praktiske og estetiske prosesser, inkludert vurderingar, kritisk refleksjon og dokumentasjon	<ul style="list-style-type: none"> • vere i stand til å analysere kulturfagleg praksis på bakgrunn av feltet si historie, tradisjon, individualitet og plass i samfunnet • produsere ein prosjektpresentasjon av profesjonell standard innan valt spesialisering • lokalisere, analysere og administrere ulike informasjonskjelder frå eit kritisk perspektiv, og bruke desse for å strukturere, formulere og fullføre eit prosjekt av høg fagleg standard innan eige kompetanseområde • planlegge, utvikle og gjennomføre eit akademisk prosjekt i samsvar med relevante normer innan forskningsetikk	<ul style="list-style-type: none"> • kunne bruke sin kunnskap og ferdigheiter på nye områder for å fullføre avanserte oppgåver og prosjekt • presentere eit omfattande individuelt arbeid og diskutere faglege spørsmål, analyser og konklusjonar innan kunst og fysisk praksis, spesielt innanfor eige kompetanseområde, med både spesialistar og publikum • arbeide sjølvstendig i praktisk og teoretisk problemløysing og utvikle kritisk refleksjon

Vedlegg 2 Akkrediteringsprosessen

NOKUT gjør en innledende vurdering for å avklare om søknaden er tilfredsstillende dokumentert slik at søknaden kan sendes til sakkyndig vurdering. For søknader som går videre, oppnevner NOKUT sakkyndige til faglig vurdering av søknaden. De sakkyndige må erklære seg habile og utfører oppdraget i samsvar med mandat for sakkyndig vurdering vedtatt av NOKUTs styre, og krav til utdanningskvalitet slik disse er fastsatt i studietilsynsforskriften og studiekvalitetsforskriften. Institusjonene gis mulighet til å uttale seg om NOKUTs forslag til sakkyndige før oppnevning.

NOKUT har ansvar for opplæring, veiledning og oppfølging av de sakkyndige gjennom akkrediteringsprosessen. De sakkyndige samler sine vurderinger i en rapport. I sin faglige vurdering skal de sakkyndige konkludere med et tydelig ja eller nei på om utdanningskvaliteten samsvarer med kravene i studietilsynsforskriften og studiekvalitetsforskriften. De sakkyndige blir også bedt om å gi råd om videre utvikling av studiet. Alle kriteriene må være tilfredsstillende imøtekommet for at NOKUT skal vedta akkreditering. Dersom komiteen anbefaler akkreditering, får institusjonene én uke til å kommentere eventuelle faktafeil i rapportutkastet. Dersom komiteen ikke anbefaler akkreditering, får institusjonen tre uker til å kommentere utkastet og gjøre mindre endringer i studieprogrammet. De sakkyndige får institusjonenes kommentarer og avgir en tilleggsvurdering. Basert på de sakkyndiges anbefaling og NOKUTs vurdering av de formelle vilkårene for akkreditering fatter NOKUTs tilsynsdirektør vedtak.

Vedlegg 3 Presentasjon av den sakkyndige komiteen

Studietilsynsforordningen § 5-6 første ledd fastsetter kravene til sakkyndige ved akkreditering av studietilbud på bachelor- og mastergradsnivå.

Førsteamanuensis Veronika Svensson Glitsch, Universitetet i Sørøst Norge (USN)

Veronika Svensson Glitsch har forsket for å bidra til en mer bærekraftig klesproduksjon siden 2012. Hun disputerte med doktorgradsprosjektet «Fit step in ready-to-wear clothing - Towards a reduction of garment disposal in view of sustainability» i 2020. Glitsch utfører forskningsrelaterte oppgaver som forfatte søknader for forskningsmidler, lede sakkyndige utvalg for innstilling av PhD-stipendiat og lede/2.opponent for sluttseminar. Hun deltar aktivt i forskningsgruppearbeid og skriver artikler. Glitsch foreleser og veileder masterstudenter både ved USN og andre høyskoler og universitet. Hun har også gitt ut en faglitterær bok for klesdesign og skredderfaget og er en aktiv formidler av forskningsfeltet sitt.

Førstelektor Odd Lennart Vikene, Høgskulen på Vestlandet (HVL)

Odd Lennart Vikene startet i 2002 som høyskolelærer ved den gang Høgskulen i Sogn og Fjordane (HiSF) og jobbet der til 2016. Han var blant annet leder for studieplankomiteen for bachelor friluftsliv, som startet i 2004, og medlem i komiteen master i idrettsvitenskap som startet i 2011 (HiSF). Vikene har bidratt med forskningsarbeid knyttet til læring og ledelse i friluftsliv. Han er også opptatt av undervisningsmetodikk samt koplingen natur og helse. Etter 2016 har Vikene jobbet både i grunnskole og i videregående skole, men er fra 2020 tilbake ved Høgskulen på Vestlandet. Han har nå blant annet ansvar for to ulike emner på master i idrettsvitenskap (Sogndal).

Førsteamanuensis Øystein Elle, Høgskolen i Østfold (HiOF)

Øystein Elle er en interdisiplinær kunstner, sanger, komponist og teaterskaper. Elle fullførte sin kunstbaserte doktorgrad med prosjektet "Capto Musicae - Creating Sonic and Musical Theatre in a Contemporary Artistic Context" i 2017. Han er en klassisk utdannet kontratenor med videre spesialisering innen utvidede vokale teknikker, improvisasjon og tverrkunstnerisk komposisjon. Hans forskning, utøvende og skapende praksis spenner over barokk, dadaisme, vestlige avantgarde- tradisjoner og interkulturelle og transdisiplinære prosjekter. Elle har turnert med over 30 teater- og musikkteaterproduksjoner i Europa, Asia, USA og Sør-Amerika. I tillegg til sine kunstproduksjoner, og sin kunstneriske forskning for et voksent publikum har han de siste 12 årene vært aktiv som skaper, utøver og forsker innen kunstopplevelser og forestillinger for det yngste barnepublikummet. Innen dette fagområdet ga han som medredaktør og forfatter ut den vitenskapelige antologien «Kunstmøter og estetiske prosesser med de yngste barna» i mai 2021. Elle er etterspurt som foredragsholder, særlig innen tverrkunstneriske praksiser innen kunstnerisk utviklingsarbeid. Han veileder søkere til PhD-stillinger, deltar i bedømmelseskomitéer og som opposent. Han deltar i sakkyndige utvalg ved ansettelse, søknader om opprykk i akademia, og i vurderinger av forskningsprosjektsøknader innen kunstnerisk utviklingsarbeid. Som medredaktør og forfatter er Elle nå i gang med en ny antologi, om musikkfaget i skolen.

Førsteamanuensis Electa Woodbridge Behrens, Høgskolen i Østfold (HiOF)

Electa W. Behrens holds a BA in drama and anthropology, a Practice as Research MA in physical performance and a PhD on the topic Vocal Action. Currently, she is program-

responsible for the BA Acting at Norwegian Theatre Academy. Her research areas include: intersectional performance and voice trainings, student agency in teaching, sonic dramaturgies, vocal identity, New Materialism and the dramaturgy of darkness. Behrens has published several articles and book chapters on these topics in journals such as Theatre, Dance and Performance Training, Performance Research and forthcoming: Critical Stages and presented at several international conferences. She was part of the Material Strategies DIKU research project, has headed a committee evaluating an artistic research PhD and contributed to DIKU seminars. She has been teaching for over 10 years at a University level in the UK and Norway, and has taught workshops internationally. She has long experience also as a performer, having worked with companies/artists throughout Europe/USA including *Odin Teatret*, Richard Schechner, Marina Abramovic and the CPR, as well as making her own work.

Student Sara Nørby-Karlsen, Universitetet i Bergen

Sara Nørby-Karlsen har en bachelorgrad i Sosialantropologi og en i Kulturvitenskap, begge fra Universitetet i Bergen. Hun går nå master i kulturvitenskap ved UiB. Ved universitetet har Nørby-Karlsen også stilling som vitenskapelig assistent hvor hun er mentor for nye studenter og trivselsambassadør ved instituttet.

